

ПРОВІДНИК

Благословить тебе Господь, брате Невілліе.

Дуже радий повернутися до церкви сьогодні ввечері. Трошки захриплий. Досить-таки довге Послання цього ранку, та втім, я, звичайно ж, щасливий, що Воно було проповідано. І мені самому Воно сподобалося, коли Його проповідував, і я сподіваюся, що й ви з задоволенням Його послушали. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

² Не забувайте ж, завжди пам'ятайте це, що саме з цього складена будова слуги Христа. Дивіться, по-перше — віра, потім — чеснота. І запам'ятайте, що Святий Дух не може закінчити Божу будівлю, доки усі ці складові не задіяні Духом. Незалежно від того, що ви чините, розумієте. Це є складові, які будують Тіло Христове, розумієте, ось ті складові. Отож, не забудьте цього, що першою ось *тут* стоїть ваша віра. Чеснота, пізнання, і так далі, мають бути додані до неї, ось як буде виявлений повний образ Христа, тоді Святий Дух сходить на це та запечатує це як єдине Тіло. Все це має бути. Ось тому то, Ісус сказав: “За їхніми плодами ви пізнаєте їх.” Бачите, плід! Плоду не буде, доки його не приноситиме усе це зсередини. І тоді, коли все це витіснить світське та—та богозневагу та все інше, ось тоді все невірство вигнано, тоді все світське минулося, тоді там вже нічого не залишилося, окрім нового створіння у Христі. І потім, до Ефесян 4:30 сказане: “Не засмучуйте Святого Духа Божого, Яким вас запечатано до дня вашого відкуплення.” Запечатано в Царство Боже! Так, не забудьте цього. Тримайте це у вашій пам'яті, спочатку необхідні всі *оці* складові. В такому разі ця печатка — це Дух Святий, Останній Камінь, який запечатує нас у Тіло. Добре.

³ У нас зараз є одне молитовне прохання за сестру Літл, з Чікаго, її чоловік потрапив до автотрощі катастрофу і знаходиться просто на межі смерті, сестра Літл. І Едита Райт, наша сестричка звідси, яку ми знаємо вже дуже давно, вона зараз в дуже-дуже поганому стані, у себе вдома сьогодні, і вони хотіли сказати про це церкві, щоб ми всі разом могли помолитися за цю потребу. Тепер схилимо наші голови на хвилинку.

⁴ Наш дорогий Небесний Отче, ми громадимося (через віру) навколо Престолу Божого, і ми прохаємо про Божественну милість до цих прохань. Брат Літл, автотроща, на межі смерті. Боже, допоможи йому. Нехай Дух Святий перебуває біля його ліжка та поверне його знову до нас, Господи. І Едиточка Райт ось там, я прохаю, Боже, щоб Дух Святий

цього вечора перебував біля її ліжка та ще раз відновив їй її здоров'я. Даруй це, Отче. Ти бо обіцяв все це, і ми віримо в це. І як ми розмірковували цього ранку, що відстань нічого не значить для Тебе, Ти бо настільки ж великий в одній частині світу, як і в іншій, бо Ти всюдисутній, всемогутній та безкінечний. І ми благаємо, Отче, щоб Ти дарував ці прохання через Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

⁵ Дуже радий бути тут цього вечора знову, дуже. І я знаю, що тут спекотно. Ці три зібрання поспіль, і це... Я знаю, що деяким з вас треба буде подолати відстань у п'ятьсот миль за час від теперішньої години до ранку. А мені від післязавтра треба буде проїхати тисячу чотириста миль. Тому то, тому я—я сподіваюся, що для всіх вас це був незабутній час. І цей час був незабутнім для мене, приїхати до вас. Єдине, про що ми зробили запит, дуже багато кому довелося залишитися назовні, бо тут бракує місця, нам не можна занадто ущільнювати проходи, це забороняється службою пожежної безпеки. Отож, ми зараз пробуємо трохи збільшити церкву, щоб, коли ми збираємося, щоб в нас було достатньо місць для людей.

⁶ І отож, будь-коли, вам завжди будуть раді тут у цій церкві, де в нас нема жодного віровчення, окрім Христа, жодного закону, окрім любові, жодної книги, окрім Біблії. І тому... І нашим пастором тут є брат Орман Невілл. І наша громада тут складається з багатьох людей, які збираються тут як неденомінаційна церква, куди приходять та поклоняються Богові згідно того, як це диктується вашим власним сумлінням. Ми завжди раді вам. І тому приходьте, коли у вас є така можливість, ми завжди раді приймати вас.

⁷ І тепер, наступного разу, наскільки мені відомо, я буду з вами тоді, коли церкву вже добудують. І я тоді хотів би, після *Періодів Церкви* ми хочемо підійти до семи останніх *Печаток*, і сім останніх *Печаток* у книзі *Об'явлення*, навчати Цьому.

⁸ І ось, дуже часто приїжджають хворі та стражденні, під час цих зібрань, де необхідні видіння, і приходять на спеціальні приватні розмови. І якщо я увійду в це, тоді я—я просто не зможу помічати різниці поміж цим і цим, і, ви розумієте, мені після цього важко говорити. І кожному відомо, що на наших кампаніях зцілення, що звичайно проповідь бере на себе містер Бакстер або хтось інший, а я вже виходжу, щоб молитися за хворих, тому що це вимагає досить—таки певного напруження зусиль. І я декілька хвилин тому молився за деяких людей, і потім я побачив тут одну маленьку дитину, яку лікарі... щось таке з її спиною, з самого народження. Вийшовши, я побачив, що вона сиділа там у гіпсовій пов'язці. Це дитя вже більше ніколи не буде калікою, з нею все буде гаразд. Авжеж, це так, розумієте. Так,

я знаю це. Розумієте, я певен в цьому. Отож, ми хочемо мати нашу віру та вірити в Бога.

⁹ Кожен з вас, і багато хто з вас незнайомі зі мною, всі служителі і так далі. Якщо я не помилився, це брат Крейз. Так? Брате Крейз, я—я маю вибачитися перед вами, що не прибув туди на те посвячення. Можливо, я приїду туди на зібрання у вихідні, це буде настільки ж добре. Гаразд? Там у Блумінгтоні. Чи все у вас добре? Гаразд. Мені здається, дехто з цих братів тут є служителями. Ви служитель? Так, добродію. Господь благословить вас. Хто з служителів присутній сьогодні тут в цьому приміщенні, підніміть вашу руку. Так, це справді непогано. Ми раді, що ви тут, справді дуже раді. Бог благословить вас!

¹⁰ Тепер, щоб нам закінчити дійсно рано, декому з них їхати до Джорджії, Теннесі, Нью-Йорку, повсюди, після сьогоднішнього вечора, від сьогодні. Отож, їдьте обережно. Якщо почне хилити до сну, і не хочеш зупинятися в motelі, з'їдьте на узбіччя та й поспіть, доки... Ось як я роблю. Розумієте, просто з'їжджаю на узбіччя та й сплю. Ні в якому разі, ні в якому разі не їдьте, коли ви сонні. Це небезпечно. І, пам'ятайте, то не ви, це той хлопець, за яким вам потрібно пильнувати. Розумієте? Ви знаєте, де ви їдете, та ви не знаєте, де він їде, тому—тому ви маєте пильнувати того приятеля. Отже, будьте певні, що ви увесь час напоготові, щоб пильнувати за цим.

¹¹ Ось, я хочу сьогодні прочитати одне місце з Писання, яке міститься у Євангелії від святого Івана. Ось, ці невеличкі місця Писання, які ми читаємо та на які посилаємося, повинні служити нам за основу того, що ми намагаємося сказати. І ніколи, на моїй пам'яті, я ніколи не виходив за катедру заради того, щоб намагатися сказати щось лише заради того, щоб сказати. Я завжди намагався чекати, пильнувати, досліджувати, молитися, поки я не відчую, що в мене є щось таке, що допоможе людям. Якщо я неспроможний допомогти, тоді мені взагалі нічого тут стояти, розумієте. Стоїш — намагайся допомогти! І цього вечора, звичайно, більша частина нашого зібрання вже роз'їхалася після ранкового зібрання, і їм потрібно було їхати додому, багато кому з них. Але, цього вечора, я сказав вам, якщо ви залишитеся, ми спробуємо розмовлятидесь хвилин сорок п'ять про щось таке, що, я сподіваюся, допоможе нам. І тепер за основу ми візьмемо ось зі святого Івана, 16-ий розділ, і давайте розпочнемо з—з 7-го вірша 16-го розділу, і читатимемо до—до 15-го вірша.

Кажу вам, однак, правду: Ліпше для вас, щоб Я відійшов; бо коли Я не відійду, Утішитель до вас не прийде; якщо ж відійду — пришлю Його до вас.

І коли Він прийде, то Він виявить світові про гріх, про правду і про суд.

Щодо гріха — що не вірять в Мене;

Щодо правди — бо Я йду до Батька Мого, і ви вже більше Мене не побачите;

Щодо суду — бо князя цього світу вже засуджено.

Ще багато чого Я маю сказати вам, та ви тепер не можете знести.

А коли прийде Він, той Дух правди, Він вас допровадить до цілої правди; бо Він не буде казати Сам від Себе, але що тільки Він почує — те й казатиме, і що має настати — Він звістить вам.

Бо Він прославить Мене, бо Він візьме з того, що належить Мені, та й вам сповістить.

Усе, що має—має Батько — то Мое; тому то й сказав Я, що Він візьме з того, що належить Мені, та й сповістить це вам.

¹² Ось у цьому 13-му вірші: “А коли прийде Він, той Дух Правди, Він вас допровадить до цілої Правди. Коли Дух Правди прийде, Він вас допровадить до цілої Правди.” Що є Правдою? Слово. “Бо Він говоритиме, Він не говоритиме Сам від Себе; але що Він почує, те Він і говоритиме. Що Він почує, те Він і говоритиме.” Іншими словами, Він буде Тим, хто усе відкриє, розумієте. І 4-ий розділ до Євреїв, в Біблії сказане, що “Боже Слово гостріше, діяльніше за меч обосічного, Розпізнавач думок розуму, серця.” Бачите — “Що Він почує — те Він і казатиме, і що має настати — Він звістить вам.” Бачите? Хто виконає це? Святий Дух, Який прийде в Ім’я Господа Ісуса.

¹³ І я хотів би зайняти ці наступні декілька хвилин, щоб звернути вашу увагу на слово “провідник,” *Провідник*. Вам відомо, я маю непоганий досвід перебування у лісах. Провідник — це той, хто показує вам навколишню місцевість. Вам необхідно мати провідника, коли ви не знаєте, де ви йтимете. І через досвід у полюванні, що побував у різних місцях світу, в мене була можливість зустрічати провідників. Та й я сам є провідником, в Колорадо, бо знаю цю місцевість, пасовиська та все таке інше, я можу бути провідником в Колорадо.

¹⁴ Отож, провідник має знати дорогу. Він повинен знати, де він піде і що він робитиме, і як подбати про вас в дорозі. Розумієте? Він має пильнувати за тим, щоб ви не загубилися. Провідник — це вибрана людина. Штат добирає цю людину, якщо вона є провідником. І ось, збираючися в подорож у дику місцевість, де раніше, можливо, вам не доводилося бувати, недобре для вас іти без нього. Широ кажучи, в деяких

місцях взагалі заборонено іти без нього, наприклад, у Канаді. Провідник повинен підписати твою ліцензію в сгеря. Він повинен сам особисто поставити підписа, і він відповідає за тебе. Коли з тобою щось станеться, він за це відповідатиме. Він повинен дбати про тебе. Він повинен пильнувати, щоб ти не заблукав. Він має бути певен, що він не пошле тебе десь, звідки ти не знайдеш дороги назад. А якщо все ж заблукав, він повинен настільки добре знати цю місцевість, що він міг за будь-якого часу вивести тебе. Він повинен знати все це, інакше він не може бути провідником, він не може бути кваліфікований як провідник.

15 Для всього цього інколи доводиться призначити на зустріч, заздалегідь подзвонити і домовитися, забронювати місце, щоб вас узяли. І якщо ваш... Інколи він цілком зайнятий, і він не може взяти вас, вам доводиться відкладати це на деякий час, щодо—щодо земного провідника. Але вам ніколи не доведеться такого робити щодо Божого Провідника, Він завжди напоготові, завжди готовий.

16 Отже, якщо відповідним чином не підготуватися, і ви розраховуєте здійснити подорож у дику місцевість, де ви ніколи не бували раніше, ви можете заблукати та загинути. У вас є один відсоток ймовірності того, що ви виберетеся з цих хащів, тобто, якщо там не дуже густі хащі, у вас може бути лише один відсоток ймовірності того, що ви виберетеся звідти самі. Але якщо це непролазні хащі десь далеко, у вас взагалі нема ніяких шансів вибратися звідти. Ніяким способом цього не вчинити, тому що ви бачите, що кружляєте дорогою смерті, і тоді вже ви—з вами все закінчено, тоді вам кінець. Ось так, і ви загинете, якщо у вас нема провідника, який знає цю місцевість і знає, як вийти звідти.

17 Багато хто з вас читали ту статтю, яка була минулого року, про Тусон, Арізона, тих бойскаутів. Однак, це були навчені, знали, як подбати про себе, це були бойскаути. І це були не якісь скаути-новачки, це були справжні скаути. І вони вирушили в похід у гори, і почалася снігова заметіль, природа швидко змінилася. І коли вони побачили, що заблукали, і всі з них загинули, тому що вони... щось інше, події вийшли за межі звичайного розкладу, вони не знали, як вийти звідти. Бачите? І я забув, скільки саме хлопців загинуло на тій горі, хоч у них там були і гелікоптери і міліція і Національна гвардія і допомога добровольців і все інше. Але вони загубилися, ніхто не знав, де вони. І вони нічого не могли зробити. Вони всі загинули в снігах, бо вони не знали, чи вони йдуть на схід, на північ, на захід чи на південь, вгору чи вниз, або як це було, все здавалося однаковим.

18 А провідник знає, де він, незалежно від погоди. Він—він навчений робити це. Він знає, що він робить. Йому все

знайоме. Він знає, як все виглядає, отож він може опинитися в темряві і все одно відчувати щось певне.

¹⁹ Наприклад, у провідника є один старий спосіб. Ви знаєте, якщо вам видно зірки, то будь-хто може сказати, де ви йдете, якщо ви пильнуватимете за зірками. І ви завжди хочете пильнувати за однією правдивою зіркою. Є тільки одна правдива зірка — це Полярна зірка. Розумієте, лише одна, вона залишається на одному й тому самому місці. Це символізує Христа, того ж самого вчора, сьогодні та навіки. Інші можуть відхилитися, але Він залишається тим же самим. Церкви, можливо, потягнуть вас в *цей* бік, або хтось потягне вас в *той* бік; але тільки не Він, Він завжди той самий.

²⁰ А якщо не видно цієї Полярної зірки, і хмарно, тоді, якщо зауважити, якщо це вдень, і ви заблукали, якщо ви придивитесь до дерев. У дерева завжди, мох завжди росте з північного боку дерева, тому що південний бік дерева завжди ліпше зігрівається сонцем, аніж північний. Але що як вже темно, і вам не видно моху? Якщо заплющити очі і відігнати від себе всі інші думки, заплющити свої очі і знайдете якесь дерево з гладенькою корою, обхопити це дерево руками ось так, доки ваші пальці не зустрінуться, і потім починати дуже повільно рухатися навколо цього дерева. І коли ви намацаєте таке місце, де кора досить груба, потріскана — це північний бік (вітри), і можна визначити, в який бік ви прямуєте, на північ чи на південь. І цей спосіб, о-о, є дуже багато всього, але для цього потрібні провідники, щоб знати, як все це робити. Якась просто пересічна людина опиниться там і скаже: “Я не відчуваю жодної різниці.” Бачите? Бачите, ви маєте бути навчені для такого провідництва.

²¹ І ці хлопці, без усякого сумніву, це були добрі скаути, вони, мабуть, вміли зав'язувати вузли, вони, мабуть, вміли викресувати вогонь з каменю, і подібне до того. Але щоб знати шлях, як вийти звідти, ось це вже справді щось! Вони, вони не знали дороги звідти, ось тому вони всі й загинули, бо вони не взяли з собою провідника.

²² Один легковажний татко, два роки тому, в Колорадо, ох, він пішов у гори, він взяв з собою малого хлопчика, щось близько шести-семи років. Він хотів взяти його з собою на своє перше полювання на оленів. Отож, вони піднялися високо угору, і маленький хлопчик сказав своєму таткові: “Я втомився.”

²³ “Заліжай мені на спину. Ми ще недостатньо високо, олені знаходяться іще вище.” Цей чоловік ліз далі, далі і далі, аж поки він не дістався. . . Він не знав, це був міський житель. Він нічого не тямив у полюванні або де треба йти. Кожен, хто щось тямить про дику місцевість, знає, що оленів нема

там, де високо. Вони не йдуть туди. Там угорі мешкають кози, але не олені. Вони живуть внизу, там, де вони можуть пастися, вони повинні жити там, де є що їсти. І, ось, але цей чоловік думав собі: “Якщо я видряпаюся високо вгору на скелі, кудись туди вгору, я знайду великого оленя.” Він побачив якусь фотографію, де кілька з них стояло на—стояло на скелі, і йому здавалося, що саме там він його і знайде. Не звертайте уваги на те, що там пишуть ті часописи, о-о, просто страх, вам маритимуться нічні жахи! Це, єдине, що потрібно було зробити — це взяти туди провідника, щоб ви знали, де ви.

24 І той батько, раптом там почався дощ, один з тих дощів, які приходять несподівано. І цей чоловік полював допізна, аж доки не стемніло, і він не зміг знайти дороги назад. І . . . потім на верхівці гір подули вітри, і він почав квапитися, і це . . .

25 Необхідно знати, як вижити, якщо десь застрягли. Ось це іще одне — знати, як вижити! Я залізав на дерева та злізав з них, і залізав на дерева та злізав з них, вгору та вниз, щоб залишитися живим. Я продирався крізь сніг чотири фути завтовшки, розламував якийсь пеня та складав. І настільки голодний, що я ледве тримався на ногах! І розламував ті старі колоди та розпалював їх, щоб вони розгорілися та розтопили снігове покриття. І потім близько першої години ночі, другої години, відгортав головешки та лягав на ту теплу землю, щоб залишитися живим. І вам необхідно знати, як все це робити.

26 А цей чоловік не знав, що він робив, поряд з ним не було нікого, хто міг би дати йому якусь пораду. І він тримав свого власного маленького синочка біля своїх грудей, доки той не замерз та не помер. Легковажність! Якби він просто взяв з собою провідника, той міг би вивести його з тієї гори незалежно від того, яка там була година, розумієте. Але він чекав, доки не стемніло, а тоді він вже нічого навколо не бачив.

27 Ось у чому проблема з християнами сьогодні. Вони чекають, доки все навкруги не вкриє темрява, і аж тоді ви усвідомите, що ви залишилися без Провідника. Без Провідника!

28 О-о, чи доводилося вам коли-небудь бачити людину, яка заблукала? Чи доводилося кому-небудь знаходити людину, яка заблукала? Це найжалюгідніше видовище, яке взагалі можна побачити. Коли людина заблукає, вона дичавіє. Вона не усвідомлює, що вона робить. Ми одного разу знайшли людину, одного хлопця, і він заблукав у лісі, і він думав . . . Це був господар ранчо, але він попав у незнайому місцевість і він заблукав, він безпорадно кружляв. І коли через три дні його знайшли, він бігав неначе дикун, кричав не своїм голосом. Він до крові покусав собі губи, і він десь покинув

свою рушницю, і він не знав, що робити. І коли його власний брат, коли . . . Його довелося спіймати та зв'язати. Коли його власний брат прийшов до нього, він накинувся на нього неначе звір, намагався покусати його, він не усвідомлював, де він знаходився. Чому? Він заблукав. А коли людина заблукає, вона опиняється в стані збентеження. І вона не усвідомлює, що вона в такому стані, бо самé те, що вона заблукала, насилає на неї цей гарячковий переляк, і вона не знає, де вона знаходиться і як вона поводитьсь.

²⁹ Отак воно є, коли людина втратить Бога! Вона чинитиме те, що вона звичайно не вчинила б. Вона чинитиме таке, що—що взагалі не піддається людському розумінню. Людина, яка втратила Бога, церква, яка втратила Бога, церква, яка відійшла від Бога, відійшла від принципів Божої Біблії, чинитиме таке, що інколи, що ви не чекатимете побачити таке у церкві живого Бога. Вони зароблятимуть гроші іграми в банку, грою в лотерею, азартними іграми, усім, що тільки спроможні зробити. Вони навчатимуть чому завгодно, дозволятимуть робити що завгодно, плескатимуть по плечу того, хто багато дає церкві грошей, і все таке інше подібне до цього, їм це сходиться з рук. Це так. Призначають у раду дяконів, які були одружені чотири або п'ять разів, лише для того, щоб якось полагодити справи, звести кінці з кінцями. Єдиний кінець, який ви повинні звести — це ваш обов'язок перед Богом. Стій та кажи Правду! Людина, що заблукала, людина, що заблукала знаходиться у стані збентеження, вона божевільна.

³⁰ У провідника ж є розуміння, як іти і що робити. Бог у . . . Бог завжди надсилав Своєму народові провідника. Бог ніколи не підводив. Він посилає провідника, але цього провідника треба прийняти. Розумієте? Цьому треба повірити. Треба йти тим шляхом, яким він наказує. Якщо ви опиняєтеся у дикій місцевості, і ваш провідник каже: “Ми підемо ось *цим* шляхом,” — а ви все ж такі думаєте, що ви підете ось *тим* шляхом, ви заблукаєте. В такому разі, коли . . . Бог посилає нам провідника, щоб вести нас, ми повинні йти за цим провідником. Немає значення, що ми там думаємо, що видається розважливим, а що безглуздим, не нам це визначати, це вже справа провідника.

³¹ Бог, у Старому Заповіті, посилав пророків. Це були провідники, бо до пророка приходило Слово Господа. Це були провідники. Вони навчали народ, як ми вже говорили про це минулого вечора, про Ісаю та Уззію. Вони були навчені, і вони навчали народ та вели їх. І ось, Бог завжди надсилав Своїх провідників, в Нього завжди був якийсь провідник упродовж всіх періодів. У Бога завжди був хтось такий, хто представляв Його на цій землі, у всіх періодах.

³² І от, інколи вони відходили від провідника, “збивалися з дороги,” як ми називаємо це. Коли Ісус перебував тут на землі, хіба ви не пам’ятаєте, як Ісус сказав до фарисеїв: “Ви сліпі провідники”? Сліпі провідники, сліпі щодо духовних речей. Розумієте? Ось, вони мали бути провідниками, провідниками для людей, які вели людей до спасіння. Але Ісус сказав: “Ви сліпі!” І Він сказав: “Не чіпайте їх, бо якщо сліпець вестиме сліпця, то хіба не впадуть вони обидва до ями?” Сліпі поводири! О-о, цей світ вщент занечистило це — сліпе провідництво. Він не хоче, щоб ти покладався на своє власне розуміння. Бог не хоче, щоб ти покладався на своє власне розуміння або свої думки, або взагалі на якісь штучні роздумування.

³³ Бог надсилає Провідника, і Бог хоче, щоб ви пам’ятали, що оце є Його призначений Провідник. І ми повинні пам’ятати Його. Ось тут Він говорить, Ісус сказав: “Я не покину вас, але Я вблагаю Отця, і Він пошле вам іншого Утішителя.” І цей Утішитель, коли Він має прийти, повинен був допровадити нас до цілої Правди. А Правдою є Боже Слово, і Слово є Христос, “Я — Дорога і Правда і Життя.” Він є цим Словом, “Споконвіку було Слово, і Слово в Бога було, і Бог було Слово. І Слово стало тілом і перебувало серед нас.” В такому разі, якщо ми йдемо за справжнім правдивим Провідником, за Святим Духом, Він має розповісти нам те, що Він бачив, що Він чув, і Він має сповістити нам все те, що повинно статися. Амінь. Ось так. Він сповістить вам все те, що має статися.

³⁴ І коли церкви сьогодні відкидають Його, як же нам тоді взагалі чекати відходу на Небеса? Коли Святого Духа нам було надіслано як Провідника, а ми приймаємо якогось кардинала, якогось єпископа, якогось єпископа протестантів, або когось на кшталт цього, щоб вели нас, у той час, як нам було дано Святого Духа, щоб вести нас.

³⁵ І Дух Святий завжди говорить зі Слова. “Ще багато чого маю вам Я сказати, але ви тепер неспроможні цього зрозуміти, та коли прийде Він, Він допровадить вас до Цього.” Саме через це мають прийти Печатки. При закінченні Сьомої Печатки таємницю Божу має бути завершено, щоб знати, Хто є Бог, ким Він є, як Він живе, Його природу, Його Сутність. Ваш обов’язок — пройти увесь шлях ось *сюди* до того часу, розумієте, привести нас до повного образу синів та дочок Божих, до Церкви, яка омита у Крові Христовій, яку набуто не за гроші, заплачено Кров’ю Ісуса Христа.

³⁶ Ось таким чином Провідник, і Провідник це Він, передбачений Богом. Ось, ми мандруємо по пустелі і ми десь йдемо, і не можемо обійтися без цього Провідника. І нехай ніхто не насмілюється замінити цього провідника кимось іншим! Якщо так зробити, він зіб’є вас зі шляху. Цей

Провідник знає шлях! Він знає кожен дюйм цього шляху. Йому відома кожна думка у вашому серці. Він знає кожного з присутніх тут. Йому відомо, хто ти, і що ти вчинив, і все інше про тебе. Він бо — Божий Провідник, Святий Дух, і відкрив все тобі і розповість тобі все те, що Він почув, може точно повторити твої слова і скаже, що ти говорив. Амінь. Розповість тобі, чим ти був, що в тебе є, де ти йдеш. Провідник, відповідний Провідник, і Він допровадить тебе до цілої Правди, а Правдою є Його Слово.

³⁷ Ось, Святий Дух ніколи не зробить, не скаже “амінь” на який штучне врівнення. Він відзначить словом “амінь” тільки Боже Слово, тому що Воно є таким. Ніяким іншим шляхом Святий Дух вас не поведе. І ось, дивовижним є те, що всі ми, всі наші великі деномінації та інші, ми стверджуємо, що кожного веде Святий Дух, і у всьому настільки відрізняємося, наскільки відрізняються день і ніч.

³⁸ Та коли Павло, цей фарисей, який прийняв Святого Духа, коли Ананія охрестив його, і він подався до Аравії і три роки навчався, повернувся назад і протягом чотирнадцяти років взагалі ні про що не радився з церквою, й коли прийшов та зустрівся з Петром, головою Єрусалимської церкви, їхні погляди щодо Науки повністю співпали. Чому? Через того самого Святого Духа! Там, де Петро хрестив у Ім'я Ісуса Христа, Павло чинив те ж саме, хоча ніхто йому про це не казав. Там, де Петро навчав хрищенню Святим Духом та освяченню і так далі; Павло чинив те ж саме, не радячися з церквою, тому що То був той же самий Провідник. А як, в такому разі, повинні ми сьогодні поводитися, коли люди відкидають оту Правду? Коли Петро навчав тому, що він робив, щодо того, як саме належало впорядкувати церкву, у Павла була така ж сама Наука, бо в них був той самий Провідник.

³⁹ Цей Провідник в жодному разі не поведе одного ось *цим* шляхом, а іншого ось *тим* шляхом, і не пошле одного на схід, а іншого на захід. Він триматиме вас разом. І якщо лишень дозволити Святому Духові тримати нас разом, ми станемо одне. Якщо—якщо лишень не дозволити дияволу зіштовхнути нас на хибний шлях, у нас буде одне серце, один розум, однодушність, завдяки одному Духові, Святому Духові, Божому Провідникові, який допровадить нас до цілої Правди. Саме так. Але треба йти за вашим Провідником. Так, панове.

⁴⁰ Погляньте на Нікодима, йому потрібен був Провідник, хоч це була кмітлива людина. Він був учителем, йому було приблизно вісімдесят років. Він був одним з фарисеїв, або—або Синедріону, Ради, Асоціації служителів. Серед їхніх людей він був один з найвизначніших, вчитель у Ізраїлі, наставник. Уявіть собі — вчитель-наставник! Авжеж, він

знав закони, та коли справа дійшла до народження згори, йому потрібен був Провідник. Він прагнув цього. Він знав, що там мало бути щось інше. Його звернення до Христа тієї ночі підтвердило це. Воно підтвердило також і ось що — почуття решти з них, але ні в кого з них не було тієї—тієї сміливості, яка була в нього. Серед них не було нікого, хто спромігся б прийти туди та зробити те, що зробив він. Ви знаєте, люди засуджують Нікодима за те, що він прийшов уночі. Але він прийшов. Він прибув. Я знаю, що деякі люди навіть і не зрушать з місця, чи то вдень чи вночі. Але він прийшов, і він потребував Провідника, і він сказав: “Наставнику, ми, — від Синедріону, — ми знаємо, що Ти — Вчитель, який прийшов від Бога.” Звідки він дізнався про це? Його було підтверджено. Бачите, він бажав дізнатися, що означало це нове народження, і він пішов саме до Того, до кого треба, тому що Бог підтвердив, що Цей був Його Провідником — Ісус. Дивіться, що він сказав: “Наставнику, ми знаємо, що Ти — Вчитель, який прийшов від Бога, бо ніхто не може учинити таких чуд, які чиниш Ти, якщо Бог не буде з ним.”

⁴¹ Це було підтвердженням того, що там у Ньому перебував живий Бог. Те, про що Він свідчив: “То не Я чиню все це; то Мій Отець, що перебуває в Мені. Поправді Я кажу вам, Син нічого не може робити Сам від Себе; тільки те, що Він бачить, що робить Отець, те так само й Син робить. Отець працює, і Я працюю аж досі.” Іншими словами, Бог виявляв Йому, що треба робити, і Він йшов та просто виконував це. Він не чинив нічого, доки Бог не наказував Йому цього чинити. Амінь. Ось як все було насправді. Якби ж ми просто рухалися і чекали, доки Дух не зрушить нас на виконання цього! Оце і все. І тоді бути настільки повністю зануреним у Христа, що Йому не доведеться підштовхувати тебе, подібно до того, як Він робив це зі мною, та лише один знак з Його боку, і ти вже готовий, і ніщо тебе не зупинить, бо ти знаєш, що то є Божя воля.

⁴² Він потребував Провідника. І Він був підтвердженням Провідником. Він міг бути ведений цим Провідником, бо він знав, що цей Провідник був Богонадхненим. Він знав, що традиції, яким він служив, можливо, фарисей, саддукеї та щось іще, він вже так довго служив тим віровченням і бачив, що нічого не відбувалося. Аж ось з’являється якийсь Чоловік, який говорить, що Він є обіцяний Біблійний Месія. Потім Він бере і дійсно вчиняє справи Божі. Ісус промовив: “Якщо Я не чиню справ Мого Отця, то не вірте Мені. Та коли ви не можете вірити Мені, вірте самим тим справам, які Я чиню, бо вони свідчать про Мене.”

⁴³ Тоді, недивно, що Нікодим міг сказати: “Наставнику, ми знаємо, що Ти — Учитель, який прийшов від Бога, бо ніхто з людей не може вчинити того, що чиниш Ти, якщо Бог не буде з Ним.” Бачите, він сам потребував Провідника, хоч він сам

і був наставником всього цього. Він був наставником своєї церкви. В нього був певний сан, і він посідав—він посідав значні посади, і він був визначною людиною; без усякого сумніву, пошана з боку всіх людей країни. Та коли справа дійшла до народження згори, йому потрібен був Провідник! Так само й нам, так, нам потрібен Провідник.

⁴⁴ Корнилій, це була визначна людина, шанованою людиною. Він будував церкви. Він поважав юдеїв, бо він знав, що їхня релігія є правдивою. І він давав милостиню, і він щодня молився, та коли прийшов Святий Дух (до церкви було додане Щось), йому потрібен був Провідник. Бог надіслав йому Святого Духа. Він надіслав Його в особі Петра — “Та коли Петро ще говорив ці Слова, Дух Святий злинув на нього.” [Порожнє місце на стрічці—Ред.] Бог застосував Провідника через Петра. Він задіяв Його, бо Він провадив Корнилія по правильній дорозі. І в той час, як він ще говорив, Святий Дух злинув на тих поган. Тоді він сказав: “Чи може хто заборонити їм христитися водою?” Бачите, це все ще говорить Провідник, а не Петро. Бо то була група євреїв. . . тобто поган, “нечистих, брудних” для нього, і він навіть не хотів іти. Але Провідник сказав: “Я посилаю тебе.” Коли Провідник усе контролює, коли ти дозволяєш Йому вести тебе, ти робиш те, що ти і не думав робити. О-о, як це чудово, коли провадить Святий Дух. Він є Провідником. Добре. Він промовив до Петра та сказав йому, що той повинен був робити. Потім, коли вони всі прийняли Святого Духа, він сказав: “Ми не можемо заборонити христитися водою, коли бачимо, що вони, так само, як і ми при початку, прийняли Святого Духа.” І вони охрестили їх в Ім'я Господа Ісуса. Ось, хто напутив його зробити це? Провідник, який перебував у ньому. Хіба не сказав був їм Ісус: “Не турбуйтеся задалегідь про те, що вам говорити, бо то не ви самі промовлятимете, то Отець, який перебуває у вас, Він промовлятиме”? Амінь.

⁴⁵ Скопец, що їхав з Єрусалиму. І в той час на світі у Бога був Провідник — Святий Дух, і в Нього там був чоловік, який був наповнений цим Провідником. Це навіть не був проповідник, це був ніби як дякон. І він був там, uzдоровляючи хворих та виганяючи демонів та викликав неабиякий захват, велика радість була в тому місті. Навколо нього згромадилися сотні, і Провідник сказав: “Цього досить, тепер підемо іншим шляхом.” Він не сперечався зі своїм Провідником.

⁴⁶ Ніколи не перечте Слово вашого Провідника. Йдіть за Ним. Якщо ви не станете цього робити — ви заблукаєте. І, пам'ятайте, коли ви залишаєте Його, ви прямуєте вашим власним шляхом, тому треба триматися ближче до цього Провідника.

47 Отож, на шляху, Він сказав: “А тепер залиши ось цей натовп, Пилипе, та іди у пустелю, де нікого нема. Але Я посилаю тебе туди, і там буде хтось, коли Я перенесу тебе туди.” І ось, їде одинокий скопеець, він був значною людиною при цариці, там у Етіопії. Отож, він їде, читає Книгу Ісаї. І Провідник сказав: “Підійди-но ближче до колісниці.”

І він сказав: “Чи ти розумієш те, що ти читаєш?”

48 Він сказав: “Як я можу зрозуміти, коли нікому мене настановити?” О-о, оце так! Але у Пилипа був Провідник. Амінь. І він розпочав з цього ж місця Писання та проповідував йому Христа. Амінь. Провідник! Не розповідав йому якесь віровчення, він розповів йому про Провідника — Христа! І він охрестив його там у воді. Авжеж, саме так і було. О-о, як це мені подобається!

49 Коли Ізраїль вийшов з Єгипту до обіцяного краю, книга Вихід 13:21, Бог знав, що вони ніколи раніше не ходили цим шляхом. Там було лише сорок миль, та все ж таки їм знадобився хтось такий, хто б ішов разом з ними. Вони б збилися зі шляху. Отож Він, Бог, послав їм Провідника. Книга Вихід 13:21, щось таке: “Я посилаю Свого Ангола перед вами, Полум’яний Стовп, щоб оберігати вас у дорозі,” — щоб провадити їх до цього обіцяного краю. І Ізраїлеві діти йшли за тим Провідником, Полум’яним Стовпом (вночі), Хмарою — вдень. Коли Він зупинявся — вони зупинялися. Коли Він вирушав — вони вирушали. І коли Він допровадив їх аж до тієї країни, і вони виявилися негідними ввійти туди, Він знову повів їх назад до пустелі. Він не міг іти з ними.

50 Ось у чому справа з сьогоднішньою церквою. Без сумніву, сьогодні це лише тільки Боже довготерпіння, подібно до того, як це було за днів Ноя, церква вже дісталася б мети, якби вона просто виправилася та впорядкувалася належним чином. Але Йому доводиться водити нас навколо, навколо та навколо.

51 Ізраїль взагалі гадки не мав, коли вони там голосно вигукували, коли дивилися на мертвих єгипетських вояків, потоплених коней, фараонові колісниці, перевернені догори дном, перемога дісталася їм, Мойсей в Дусі, співали в Дусі, Маріам танцювала в Дусі, і Ізраїлеві дочки бігали туди й сюди по берегу, вигукуючи та танцюючи, від молока та меду їх відділяло лише кілька днів дороги. Вони і гадки не мали, що відстань складає сорок років, бо вони почали нарікати на Бога та на Провідника.

52 І ми бачимо себе самих у тому ж стані. Після цього я їду до Шрівпорту. І Святий Дух злинув на день Подяки, п’ятдесят років тому, у—у Луїзіані, на день Подяки. Як відпала церква з того часу! Чи усвідомлюєте ви, що Римська католицька церква на початку була п’ятидесятиницькою

церквою? Це правда. Саме так. То була п'ятидесятницька церква, але пихаті сановники почали входити та замінювати Божі Писання на свої традиції, додавати до Нього догми та інше. І погляньте, щó в них тепер, у всьому цьому нема анічогісінько з Писання. Вони замінили одне чимось іншим, шматок хліба замість Святого Духа. Занурення вони замінили окропленням. “Господь Ісус Христос” вони замінили на “Отець, Син і Дух Святий.” Всі ці важливі Божі об'явлення, які були нам дані, вони замінили, і зараз вони знаходяться далеко, дуже далеко, далеко збочивши від Біблійної Науки.

⁵³ І П'ятидесятниця зійшла в Луїзіані, п'ятдесят років тому, та якщо це існуватиме іще двісті років, це зайде іще далі, аніж католицька церква, якщо це продовжуватиме й далі так занепадати, як це відбувається з ними останні п'ятдесят років, бо вони безперервно, весь час щось до цього додають. Вже нема старомодних проповідників. Вуличні зібрання, ви вже не почувте про них. Все, що в нас тепер є — це додана до цього купа Голівуду, стрижені жінки в шортах, розмальовані, та все таке інше, називають себе християнами. Якийсь Ріккі з гітарою, бігає туди й сюди по сцені, і жінки, вдягнені в такі тісні сукні, неначе . . . ніби шкуринка на ковбасі, практично, трусять отим на сцені, бігають туди й сюди по сцені, танцюють з сережками у вухах, і одна з цих нових зачісок першої леді, потім ще й називають себе християнством.

⁵⁴ Що нам потрібно — це старомодна, послана Богом, пекуча релігія, яка випече з церкви цю світське геть. Нам потрібно повернутися до Святого Духу та вогню, назад до того, що випалить геть усе сміття, поверне старомодне проповідування, піднесе Небеса та розжарить пекло, рівна, як ствол рушниць. Нам потрібне саме таке проповідування. Та спробуй зробити це сьогодні, твоє зібрання проголосує за твоє виключення.

⁵⁵ Іноді хороших проповідників збиває зі шляху їхня громада. Ось чому в мене нема деномінації. В мене є одна-єдина штаб-квартира, яка на Небесах. Де Він мене надішле, я піду. Що Він скаже, те і я казатиму. Не потрібно ніякої деномінації. Щойно оця церква заговорить про деномінацію, ваш пастор вас покине. Я не залишатимуся тут, ані на хвилину. Будь-яка церква, яка деномінувалася, занепадала, і покажіть мені, яка не занепадала, і покажіть мені, яка знову піднялася. Святого Духа надіслано вести церкву, не якусь групу людей. Святий Дух має всю мудрість. Люди стають пихатими, байдужими.

⁵⁶ Бог сказав їм, що Він пошле їм Провідника, Він провадитиме їх цим шляхом. І доки вони йшли за тим Полум'яним Стовпом, все було гаразд. Він допровадив їх до воріт обіцяного краю, і ось саме до того моменту Він і повинен

був іти. Потім Ісус Навин, той могутній вояк, пам'ятає той день, коли він сказав їм: “Освятіться, через три дні Бог розкриє Йордан ось тут, і ми перетнемо його”? Погляньте-но, що він сказав (мені це подобається) у Писанні, він сказав: “Стійте просто за Ковчегом, бо ви ніколи ще не ходили цією дорогою.”

⁵⁷ А що ж є Ковчегом? Слово. Не ходіть тепер вашими деномінаційними маршрутами, стійте просто за Словом, бо вам ніколи раніше не доводилося ходити цією дорогою. І, брате, якщо взагалі був такий час, коли християнській церкві треба було перевірити себе — це просто зараз. Ми зараз знаходимося просто там, де вже просто зараз відбувається велике згромадження в Римі, всі розбіжності позагладжувано, конфедерація церков, коли всі ці деномінації зібрані разом, щоб створити образ звірини, саме так, як сказано в Біблії. І вам відомо, що було сказано у Посланні цього ранку. І ось де ми, все стоїть просто при дверях, а люди все ж таки йдуть за віровченням. Ви краще стійте за Словом! Слово переведе вас, бо Слово є Христос, Христос є Бог, а Бог є Святий Дух.

⁵⁸ Стій просто за Словом! О-о, так, добродію! Стій разом з цим Провідником. Стій просто за Ним. Не забігай наперед Його, стій просто за Ним. Нехай Він веде тебе, а не ти Його. Нехай Він іде.

⁵⁹ Ісус Навин промовив: “Ось, ви ніколи не ходили раніше цим шляхом, ви нічого не знаєте про цю дорогу.”

⁶⁰ Ось у чому проблема сьогодні. Для широкого шляху взагалі не потрібно жодного провідника. О-о, вам відомі там всі завулки та все інше. Вам відомий увесь шлях до гріха. Нема ніяких... О-о, ви вже довго блукали. Про це взагалі не треба щось розповідати, вам відомі всі короткі шляхи. Саме так, усякий гріх, вам все про нього відомо. Не потрібно розповідати про те, як красти — це все відомо. Не потрібно розповідати про те, як проклинати; це все відомо. Не потрібно розповідати про те, як чинити всі ці злі речі, бо все це розвішано повсюди на кожному стовпі.

⁶¹ Але, пам'ятайте, ви, люди, котрі християни, ви перетнули кордон. Ви ввійшли до іншого Краю. Вас народжено згори. Ви в цьому Краю, Небесному Краю. Ви в обіцяному Краю.

⁶² У вас є очі, всі ці дороги вам відомі. О-о, авжеж. Вам відомо, що—що, вам відомо, з якої карти треба ходити. Ви розумієтеся на грі в кістки, коли кидати, що це означає і все тому подібне. Та коли справа доходить до того, щоб знати про святість та праведність та силу Божу, і як діє Святий Дух та що Він чинить, краще стійте просто за Словом, за Провідником. Розумієте? Вам раніше ніколи не доводилося проходити цією дорогою.

63 Авжеж, ти скажеш: “Я був досить-таки кмітливим, я здобув—я здобув два ступені у коледжі.” Краще забудь про це. Так, добродію.

64 “Я закінчив семінарію.” Краще забудь про це. Так. Краще стій за Провідником. Нехай Він веде тебе. Він знає шлях; ти не знаєш. Ти ще ніколи не ходив цим шляхом. “Гаразд, — скажеш ти, — вони пройшли.”

65 Поглянь, чи пройшли вони. Ісус сказав: “Хто пройшов цей шлях, тих будуть супроводжувати ось такі ознаки. Моїм Ім'ям вони виганятимуть демонів, говоритимуть новими мовами; або братимуть змії чи вип'ють отруту, їм не зашкодить. Якщо вони покладуть свої руки на хворих, ті одужають.” Більшість же відмовляються від Нього, відкидають Його, кажуть, що Воно навіть не Богонадхненно. Вони не йдуть за Провідником. Вони йдуть за штучним віровченням. Краще стояти просто за Словом, бо ви ще не ходили цим шляхом, ви знаєте.

66 Але ви, що народжені згори, вас народжено в святість. Вам раніше не доводилося йти цим шляхом. Ви про- . . . Якщо ви йдете цим шляхом, вам потрібно пройти через святість, бо то є новий Край, нове Життя, нові люди.

67 Ти прийдеш до церкви і почувеш, як хтось підіймається та вигукує: “Слава Богові! Аллілуя!”

68 Ох, ти скажеш: “Як це так, такого в моїй церкві ніколи не робили! Я підведуся та піду собі геть!” Еге ж. Бачите? Обережно.

69 Стій просто за Словом, ось, нехай Провідник веде тебе. “Він допровадить вас до цілої Правди і відкриє вам все те, про що Я говорив вам. Він виявить все це вам. Він розповість вам все те, що має статися,” — правдивий Провідник. Не йди до єпископа; йди до Провідника. Не йди ні до кого, крім Провідника. Він є саме Той, Кого було надіслано, щоб провадити тебе. Він є саме Той, Хто виконає це. Бог подбав за Провідника для вас. Прийміть цей шлях, передбачений Богом.

70 Сьогодні проблема в тому, що люди, які приходять до церкви, посають декілька хвилин, щось відбудеться, до чого вони не звикли.

71 Я був у захопленні від однієї жіночки з одної холодної формальної церкви, просто помолився за неї. Бог уздоровить цю жіночку. Вона цього не розуміла, вона взагалі нічого не знала про це. Вона ввійшла, вона промовила, що вона не знала. Та я сказав їй: “Заходьте та зустріньтеся зі мною.” Вона була досить-таки нерішуча та сором'язлива, але Провідник продовжував казати їй: “Іди далі.” Вона одержала це. Оце і все. Бачите, це тому що Святий Дух провадить нас до всього цього. Розумієте, у Бога є передбачений шлях.

72 Чи ви коли-небудь... Чи ви звертали увагу на те, як летять дикі гуси, як качки летять на південь? Авжеж, пам'ятайте, та качка народилася там десь на якомусь ставку. Вона не знає, що таке схід, північ, захід чи південь. Вона нічого не знає, окрім того ставка, розташованому десь у горах в Канаді. Вона ніколи не віддалялася від того ставка, але її було народжено ватажком. Той селезень був народжений ватажком. І ось, однієї ночі на верхівці гір дуже падає сніг. Що відбувається? Дме холодний вітер. Я уявляю собі, як він тремтить, каже: “Мамо, що це все означає?” Бачите, йому ніколи раніше не доводилося відчувати тієї холодної погоди. Він починає звертати увагу на те, що навкруги, він починає звертати увагу на краї ставка, він почав замерзати, ставок почав покриватися кригою. Він не знає, аж ось раптом... Його було народжено провідником цієї качиної зграї. Коли це пронизує його, він стрибне просто в середину того ставка. Ви називайте це як хочете. Ми називаємо це натхненням, чи це зветься, ну, просто інстинкт, як завжди. Він пливе просто до середини цього ставка, піднімає вгору свого маленького дзьоба та кричить: “Кря-кря, кря-кря!” І кожна качка зі ставка пливе просто до нього. Чому? Вони впізнають свого ватажка, саме за його криком.

73 “Коли сурма сурмить невиразне, хто ж тоді зможе готуватися до бою?” Авжеж. Хто зможе готуватися до бою, коли сурма сурмить невиразне?

74 Авжеж, якщо ця качка кричатиме якимось незрозуміло крик, хто ж тоді готуватиметься до відльоту? Ця качка заридає вгору свого дзьоба та кричить: “Кря-кря, кря-кря!” І усі качки плывуть до неї. “Кря-кря, кря-кря!” Ось прошу. У них там буде справжнє свято, просто там на середині того ставка, будуть кружляти та кружляти та кружляти. Трошки пізніше він відчуває, як щось підштовхує його, що вже треба вирушати. Він розправляє крила та летить з того ставка, піднімається в повітря та робить чотири чи п'ять кіл, і, настільки рівно, наскільки він здатний, прямує просто в бік Луїзіани, кожна качка просто за ним. “Кря-кря, кря-кря,” — ось він летить. Чому? Бо це провідник! Амінь! Качки знають свого провідника, церква ж не знає. Авжеж, він знає, що треба робити.

75 Подивіться на гусей, які прилітають з Аляски. Ось, їх завжди веде якийсь гусак, і ці гуси повинні дуже уважно пильнувати за цим гусаком. Вони повинні знати, про що каже цей гусак. Чи читали ви у часописі *Погляд* десь чотири роки тому, коли одного разу якийсь старий гусак не знав, що він робив? І він завів зграю гусей аж до Англії. Це так. Такого раніше ніколи не траплялося, щоб вони прилітали до Англії. Чому? Вони взагалі не звернули увагу на свого—свого

ватажка. Той старий гусак взагалі не усвідомлював, де він летів. І ось вони опинилися там і не можуть повернутися.

⁷⁶ Ось у чому сьогодні вся справа з усіма цими гусьми, вони все ще є зграєю. Кажуть, у цьому часописі *Погляд* сказано, що ці гуси збираються зграєю та літають по Англії, але вони не знають, як повернутися. Саме ось так відбувається з деякими *гусьми*, яких я знаю. У вас є зграя, і велике довге зібрання, і є якийсь пробуджувач, який приїде та скільки-то там проповідує, однак ви не знаєте, де ви летите. Кружляєте та кружляєте зграєю, бо маєте якогось гусака, який деномінаційним запалом провадить вас хибним шляхом, а не скеровує назад до Божого Слова, до хрищення Святим Духом. І ще дивуємося, чому за наших днів у нас нема пробудження. Еге ж. Розумієте? Бо треба почути цей певний Звук! Цим Звуком є сурма Євангелії, яка звіщає Добру Новину, кожне Боже Слово. Не віровчення, не деномінацію; але Біблію, Святого Духа. “Ці ознаки супроводжуватимуть тих, хто віритиме.” Розумієте? І вони прямують там по цій дорозі.

⁷⁷ Розповідають, що одного разу один старий гусак став причиною загибелі цілої зграї, намагався вести їх у темряві, сам не усвідомлював, куди він летів, і вони всі стикнулися там зі скелями, і деякі з них розбилися, вбилися на смерть. Авжеж! Їм треба було слухати свого певного звуку. Ця качка, якщо вона має цей певний звук, і всі його впізнають, тоді матимуть те піднесення, яке них згромадить у зграю, та полетять на південь. Навіщо вони летять туди? Там не холодно.

⁷⁸ Ось, якщо Бог дає качці достатньо розуму, щоб знати, як уникнути холодів, який же розум Він повинен надати церкві? Коли качка може робити це, підкоряючися інстинкту, як же тоді щодо Святого Духа в церкві? Він має вивести нас зі всіх старих формальностей та віровчень та всього цього у славетне, чудове хрищення Святим Духом. Він принесе чесноту, пізнання, терпеливість, благочестя і Святий Дух. Це саме те, до чого вестиме правдивий Провідник, бо Він не звіщатиме нічого, крім Євангелії, тільки Боже Слово. Звичайно, вам потрібен Провідник!

⁷⁹ Коли, мудреці, вони нічого не знали про Бога. Вони були— вони були чарівниками, чаклунами. Вони були з народів сходу. Ви знаєте, в Біблії сказано: “Ми бачили Його Зірку на Сході, йдемо вклонитися Йому.” Вони були з заходу, вони поглянули на схід та побачили Його Зірку... тобто, поглянули на захід, вони були на Сході. Ми були на Сході, і побачили Його Зірку на заході. Розумієте? “Ми бачили Його Зірку на Сході.” І, бачите, вони були на Сході. “Коли ми були на Сході, ми бачили Його Зірку, і ми прийшли поклонитися Йому.”

80 Уявляю, як ті люди збираються в дорогу. Уявляю, як одна з їхніх дружин каже до когось, сказала: “Скажи-но, ти все взяв у дорогу, але де ж твій компас?”

Він сказав: “Цього разу мені—мені не потрібний буде компас.”

81 Сказала: “Як же ти перейдеш через гори?” Пам’ятайте, їм потрібно було перетнути річку Тигр і пройти через рівнину, і . . . о-о, в них була дворічна подорож на верблюдах. Як вони збиралися здійснити її? Сказала: “Як же так, ти навіть не береш компаса.”

Сказав: “Ні.”

“Як же ти йтимеш?”

82 “Я йтиму по шляху, передбаченому Богом. Ось там та Зірка допровадить мене до того Царя.” Ось так.

83 “Ми побачили Його Зірку на Сході і йшли за Нею увесь цей шлях на захід аж досюди, щоб поклонитися Йому. Де Він?” Вони йшли шляхом, який був передбачений Богом. Якийсь час ось там вони були поневолені якоюсь купкою віровчень. Вони прийшли до Єрусалиму і почали ходити туди й сюди по вулиці, ось ці добре вдягнені люди, питали: “Де Він? Де Він народився — юдейський Цар?” Авжеж, то була столиця, то був Єрусалим. Звичайно ж, велика церква повинна була щось знати про Це. “Де Він? Де Він народився — юдейський Цар? Ми побачили Його Зірку на Сході, ми прийшли поклонитися Йому. Де Він?”

84 Еге ж, вони пішли до пастора *Такого-то* та до першосвященника *Такого-то*, ніхто з них нічого про Це не знав. “О-о, тут Дехто народився — юдейський Цар, де Він?” Вони не знали.

85 Але там, на схилі пагорба, там була групка пастухів, просто перебували там якийсь час, так, добродію, бо вони прийшли шляхом, який приготував Бог.

86 Отож, вони зупинилися там, і він одразу промовив: “Ось що я вам скажу, що ми повинні зробити, нам потрібно скликати раду.” Отож, вони скликали раду Синедріона, і—і стали міркувати, чи чули вони що-небудь про Це. “Ні, нам нічого про Це не відомо.”

87 Те ж саме й сьогодні. Їм нічого не відомо про цього Провідника, про цього Святого Духа, який uzдоровлює, наповнює, спасає, знову приходять. Цей Провідник, який розповів нам про все те, що сталося, ми тепер просто посеред цього. Той, хто зна думки серця; вони нічого не знають про Нього, вони називають Його телепатією або чимось таким. Вони не знають, що сказати про Нього.

88 Отже, ви бачите, ті мудреці, доки . . . Пам’ятаєте, коли вони ввійшли до Єрусалиму, Зірка зникла. І доки ви

шукатимете того, щоб віровчення чи якийсь деномінаційний муж вели вас до Бога, ви залишитеся без Божої допомоги. Та коли їм все це набридло та надокучило, та залишили їх, залишили всі віровчення та деномінації тих юдеїв та вийшли з Єрусалиму, ось тоді ця Зірка з'явилася знову, і вони наповнилися невимовно сильною радістю. Вони знову узріли Провідника! О-о, як же це, потрапити до якоїсь старої холодної формальної церкви, потім знову повернутися в добру полум'яну церкву, бачити, як веде Провідник, наскільки це відрізняється! Авжеж — “Ми бачили Його Зірку на Сході і прийшли поклонитися Йому.”

⁸⁹ Ісус Навин сказав до них: “Тепер крокуйте просто за Ковчегом, бо ви ще ніколи не ходили цим шляхом.” Бог не дозволить, щоб цей Ковчег відхилився десь від правильного шляху. Кожен йшов за Ним, і Він пішов просто через Йордан.

⁹⁰ Так само й сьогодні зі Святим Духом. Так, добродію. Єдине, що нам відомо, чи це Святий Дух чи ні, ми бачимо це про- . . . Його проявлення, проявлення, що підтверджують Боже Слово.

⁹¹ Ось, нещодавно, в одній групі братів була кров та олія, і це все гаразд, якщо вони хочуть робити це таким чином. Я . . . Для мене це не підтвердження. Писання є підтвердженням, розумієте, доки це підтверджує, що сказав був Бог, з цим все гаразд. Вони сказали: “Ось що є підставою того, що ти отримав Святого Духа — в тебе на руці з'являється олія.” Ось, я—я не можу з цим погодитися. Розумієте? Ні, я не вірю, що олія має до цього якесь відношення. І якщо ця кров принесе uzдоровлення та спасіння, що ж тоді сталося з Кров'ю Ісуса Христа? Якщо ця олія uzдоровлює, як же тоді з Його ранами? Розумієте? Розумієте?

⁹² Я хочу, щоб прийшов Провідник, який допровадить вас до Правди Слова, ось тоді вже ви знаєте, що ви націлені правильно, і ви готові до останнього відліку. Це так, приготування до відльоту. Так, добродію. Авжеж, бо чому? Провідник є саме Той, Хто здійснює це.

⁹³ В мене тут є одне місце Писання, я вже виклав ці місця Писання, та я хочу прочитати оце. Це Друге Петра, 1-ий розділ, 21-ий вірш.

Бо . . . ніколи за давніх часів пророцтво не було проголошене з волі людини; лише через святих Божих людей, які були ведені Святим Духом.

⁹⁴ Як приходило це пророцтво? Не за людським бажанням, деномінаційними віровченнями; але за Божою волею, коли святі мужі були ведені Святим Духом. Він завжди був Божим Провідником. То був Святий Дух, Який перебував у тому Полум'яному Стовпі, то був Святий Дух, будь-хто знає, що

то був Христос. Мойсей залишив Єгипет, вважав Христову наругу за більше багатство, аніж те, що було в Єгипті. Сам Христос був Ним. Авжеж, коли вони стояли там і казали: “Гаразд, Ти кажеш, що Ти. . . Як це так, Тобі ще не виповнилося й п’ятидесяти років, а кажеш, що Ти бачив Авраама?”

⁹⁵ Він сказав: “Ще до того, як був Авраам, Я Є.” Я Є був Тим, Хто зустрів Мойсея у Полум’яному Стовпі в палаючому кущі. Так, добродію. Він був Богом, Який став тілом. Не якась там третя особа — та ж сама Особа в іншому служінні. Не три боги — три служіння одного Бога. Цілком точно.

⁹⁶ Гаразд, тепер, Писання. Завжди, коли Бог забезпечує, Він забезпечує кращим. Коли Бог забезпечував шлях, щоб зміцнити Свою церкву, Він забезпечив кращим. Коли Він дав Адаму та Єві, у Еденському садку, що Він дав їм — Своє Слово. “Стійте просто за цим Словом, і ви будете в безпеці. Та якщо ви вийдете з Нього, в день, коли ви скуштуєте, того дня ви помрете.” Бог ніколи не змінював Своєї стратегії. Та й сатана ніколи не змінює своєї; як він був увійшов у Адама та Єву, так він входить у них і сьогодні. Як? Бо намагаються Його осягнути розумом. “Авжеж, це відповідає здоровому глуздові, що Бог цього не зробить. О-о, Бог сказав, — промовив сатана, — та, звичайно, святий Бог не зробить цього.” Він неодмінно це зробить, тому що Він сказав, що Він так зробить!

⁹⁷ І саме це сьогодні говорять люди: “Ну ж бо, почекайте-но лишень! Ви не вірите, якщо я відвідую церкву та я плачу свої десятини, і я роблю ось *це* та *інше*, то що тоді, Бог мене прожене?” Коли людина не народиться згори, вона навіть не зрозуміє Царства Божого! Бачите? Жодних вибачень! “Як же це так, бідний старий, бідна стара, така добра душа.” Єдиний шлях, яким вони зможуть побачити Бога — це народившись згори. Ось і все. Мене не обходить, наскільки мала, наскільки стара, наскільки молода, що вони були зробили, як багато вони відвідували церкву, як багато деномінацій вони знають, як багато віровчень вони могли декламувати. Треба народитися згори, інакше ви навіть не стоїте на фундаменті, щоб починати. Саме так.

⁹⁸ Отож, зрозуміло, що потрібний Провідник. Він вестиме вас до Правди, а Правдою є Слово. Він провадитиме вас. І так було завжди. Богу ніколи нічого не потрібно змінювати, тому що Він необмежений, і Він знає, як краще. Він всюдисутній, Він всевідаючий, Він—Він — все. Це саме так, Бог є саме таким, отож Йому не потрібно нічого змінювати. Гаразд.

⁹⁹ Він є Підтверджувачем того шляху, яким Він вас веде. Святий Дух, Провідник є Підтверджувачем того ж самого Слова, якому Він навчає. Ось, Лука був

ведений Провідником, коли сказав: “Ідїть по всьому світу, проповідуйте Євангелїю кожному створінню. Той, хто віритиме та охреститься — буде спасений, той же, хто не віритиме — буде засуджений. І оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто віритиме — у Моє Ім’я виганятимуть демонів, говоритимуть новими мовами, братимуть змії, коли вип’ють отруту, то їм не зашкодить, покладуть руки на хворих, і вони видужають.” І в Біблії сказано, що: “Вони пішли повсюди, — проваджені Провідником, ви знаєте, — проповідували Слово, з ознаками, що супроводжували.” Що це було? Провідник підтверджував, що То була Правда!

¹⁰⁰ Це є Божа політика. Саме ось таким чином воно було встановлено. Це Його програма; Він не може відступити від неї; тому що Він є необмеженим. Амінь. Він не може відступити від неї — Він є Бог. Я можу змінитися; я людина. Ви можете змінитися; ви, чоловік або жінка. Але Бог не може змінитися. Я обмежений; я можу припуститися помилок та сказати щось не так, всі з нас можуть. Але Бог не може, Він є Бог. Його перше рішення є досконалим. Те, як Бог вчинив першого разу, таким самим чином Він повинен діяти кожного разу. Якщо Його запросили до спасіння грішника, Він спас його на одній-єдиній підставі. Наступного разу, коли приходить грішник, Він має діяти таким самим чином, в іншому разі Він діяв неправильно, коли діяв за першого разу. Амінь. Я люблю Його. Я знаю, що це Правда.

¹⁰¹ Мені п’ятдесят три роки, проповідував Євангелїю тут вже тридцять три з половиною роки, я ніколи не бачив, щоб Вона підвела. Сім разів по всьому світі я бачив, як Її випробували, серед всіляких релігій та всього іншого, одного разу на очах більш ніж півмільйона глядачів, і жодного разу Вона не зазнала поразки. Я не кажу з якоїсь книжки, це з мого власного досвіду, я знаю, що Бог стоїть за Своє Слово та шанує Його. Отож, якщо у вас є якесь віровчення, краще бути обережним. Але Святий Дух підтримає Боже Слово.

¹⁰² У Євангелії від Івана, 1-й розділ та 1-й вірш, він сказав, що Він є Слово. Він є Провідник: “Споконвіку було Слово, Слово в Бога було, і Слово було Бог. І Слово стало тілом та перебувало серед нас.” Подумати тільки!

¹⁰³ Петро був ведений, щоб сказати, у Діях 2:38, як прийняти Святого Духа, він сказав: “Покайтеся, кожен з вас, потім охреститься в Ім’я Ісуса Христа на відпущення власних гріхів, і далі Провідник вестиме вас.” Так, ось що потрібно зробити. По-перше, покайтеся у власних гріхах, у вашому невірстві, в тому, що ви не вірили в це. Покайтеся, і далі охреститься, і далі вас поведе Провідник. Бачите, оце ваш обов’язок. Ось ваш обов’язок — покаятися. Ваш обов’язок — охреститися. Далі це вже обов’язок Провідника — вести

тебе далі, вести тебе від чесноти до пізнання, до стримання, до терпеливості, до благочестя та до братерської любові, і Святий Дух запечатає тебе. Бачите? Тоді ти являєш собою повний образ Божий, справжній муж Божий, справжня жінка Божа, які закріплені у Христі. Я люблю це — закріплені у Христі.

104 Авжеж, Марка вів Святим Духом, коли писав Марка 16, звичайно.

105 Івана вів, коли він писав Об'явлення. Його вів Провідник. Він також був ведений Провідником, коли сказав: “Хто відніме одне Слово від Цього або додасть одне Слово до Цього, він буде віднятий, його частка, з Книги Життя.”

106 Тоді, як можна замінювати Слово Боже чимось, і все ж таки казати, що тебе веде Святий Дух? Безглуздо, хіба не так? Авжеж, добродію. Це безглуздя.

107 Він був моїм Провідником упродовж життя. Він привів мене до Життя. Він був Тим, Хто привів мене до Життя, і Він є моє Життя. Без Нього в мене нема Життя. Без Нього мені нічого не треба. Він цілком є моїм Все-у-Всьому. В години моєї скрути, Він стоїть поруч зі мною. Вчора Він благословляв мене, сьогодні те ж саме. На що я можу розраховувати? На того самого навіки, хвала Його Йменню! Амінь. Так, добродію. Він обіцяв це. Він виконає це. Він — моє Життя, Він — мій Провідник, Все-у-Всьому. Я довіряв Йому. У мене були певні важкі випробування. Я покладаюся на Нього, де б я не йшов. Я хочу, щоб ви робили це. Якщо ви йдете прати, ви, жінко, покладайтеся на Нього. Якщо ви йдете в місто, покладайтеся на Нього.

108 Одного разу в мене було таке, коли я думав, що я досить-таки добре знаюся в лісах, ви знаєте, стільки полював. Я думав: “Я просто бездоганно надійний, ніхто не . . . Мене не заплутаєш. Моя мама наполовину індіанка, і мені це подобалося. О-о, подумати тільки! Мене не заплутаєш в лісах, я знаю, де я.”

109 І мій медовий місяць, я начебто як трошки заощадив за рахунок дружини, я сказав їй: “Ти знаєш, люба, для нас непогано було б одружитися двадцять третього жовтня.” Бо, саме тоді Господь наказав мені це зробити.

110 І я подумав: “Отож, невеличкий медовий місяць — я заощадив собі грошей, і я візьму її до Ніагарського водоспаду, і поїдемо на Адірондек і влаштуємо невеличке полювання.” Розумієте? Отож, я взяв її та Біллі, він був тоді ще зовсім малий. І ось, я повинен був узяти її на медовий місяць, а це була подорож на полювання, також, ви розумієте. Отож—отож, я подумав, що це було б непогано, так зробити. І тому я взяв її туди, і . . .

111 Я написав містерові Дентону, лісничому. І ми збиралися піднятися на гору Гаррікен. І я сказав: “Містере Дентон, я збираюся приїхати, я хочу цієї осені разом з тобою вполювати ведмедя.”

112 І він сказав: “Гаразд, Біллі, приїжджай.” Отож, він сказав: “Я буду там ось *такого-то* числа.” Ну а ми з жінкою приїхали на день раніше, та Біллі, і тому хатинку було замкнено. І там в лісі був невеличкий хлів.

113 Там де, брат Фред Сотман та я їздили нещодавно та стояли там. Святий Дух, я бачив, як Він стояв там, те жовте Світло рухалося навколо куща, і Фред стояв якраз там. Він сказав: “Відійди набік, Я хочу говорити з тобою. Завтра, — сказав, — будь обережний, на тебе приготували пастку.” Сказав: “Пильнуй!” Чи це правда, брате Фред? І я пішов та розповів сотням людей того вечора, там у Вермонті, я сказав: “На мене налаштовано пастку; я збираюся побачити це. Я не знаю, де саме.” І наступного ж вечора, це відбулося, там все сталося. Сказав: “Це і є та пастка, яку налаштовано.” Так, добродію. Але Святий Дух провадив мене в тому, що треба робити. І, о-о, подумати тільки, це було саме так! О-о, багато хто з вас знає, що це було. В мене нема часу, щоб розповісти це.

114 Але влаштувавшись там на тому місці того разу, якраз того дня почало холоднішати. Містер Дентон повинен був приїхати наступного дня, я сказав: “Ти знаєш, люба, було б непогано, якби я вполював великого оленя, щоб привезти додому.” Я сказав: “Ми. . . Мені довелося заощадити ці гроші, і ми щойно одружилися.” І я сказав: “Якщо я сьогодні трошки пополюю, у нас на зиму буде м’ясо.”

115 І вона сказала: “Гаразд, іди, Біллі.” Сказала: “Ось, ти пам’ятай, що я ніколи не була в цих лісах,” — вона сказала. Вона була за двадцять п’ять миль у горах, ви розумієте, і вона сказала: “Я нічого не знаю про це.” І вона сказала: “Отож я. . .”

116 І я сказав: “Гаразд, тепер, ти пам’ятаєш, два роки тому я вбив тих трьох ведмедів. Це було якраз он там, за верхівкою гори.” І я сказав: “Ось, я дістану великого оленя, і ми дістанемо ведмедя, — і я сказав, — у нас буде м’ясо на зиму.” Ось, це виглядало вельми добре, розумієте. (І ми назбирали ожини, і дістали собі вугілля на ту—на ту зиму, і Біллі тоді продавав її, а Меда та я збирали її увечері, після того, як я приходив зі свого патрулювання.) Отож, потім я—я сказав: “Гаразд, я візьму свою рушницю, я піду туди.” Я сказав: “Тут стільки оленів, одного я знайду.” І я сказав: “Ти знаєш, — я сказав, — я дістану його.” І я сказав: “Ми. . . Я скоро повернуся.”

Вона сказала: “Гаразд.”

¹¹⁷ Отож, коли я пішов, там була така, немовби низина. І будь-хто з вас, хто з Нью-Гемпшира, і там у Новій Англії, знає, що це означає, коли осідає туман, або десь у іншому місці в горах, ти не знаєш, де ти знаходишся. І все. Ти не бачиш свою руку перед собою. Отож тоді я почав спускатися невеличкою просікою, спустився, перетнув гірський хребет та став підніматися. І я помітив пантеру, як ви називаєте її в цій частині країни. На Заході її називають кугуаром. Її називають, там, гірською левицею. Це одна й та сама тварина. Це пума — ось хто це насправді. Та ж сама кішка, довжиною близько дев'яти футів, вагою приблизно сто п'ятдесят-двісті фунтів. Вона перебігла дорогу, і я швидко підніс рушницю, але недостатньо швидко, щоб підстрелити її.

¹¹⁸ І от, я прослизнув через пагорб, переслідуючи цього кугуара, слідкуючи за листям, де він пройшов, ви розумієте. Я міг чути його. В нього чотири лапи. Я знав, що це звір не з двома лапами, в нього чотири лапи. І я знав, що то був не олень, бо олень тупотить. А цей скрадався нечутно, кішка, ви розумієте, ось так. А ведмідь, коли він іде, то іде перевальцем. І тому я знав, що то мав бути кугуар. І він знаходився за колодою, і я не бачив його, доки він не промайнув переді мною, він зник.

¹¹⁹ І я слідкував за тим, як він ворухив листя, ви розумієте, піднявся на вершину гори, і спустився вниз, і я не звертав уваги на те, що весь час насувалася та хмара, ви розумієте, туман осідав. Я прямував далі, перейшов через величезну долину та підійшов до Велетнів, йдучи за тим кугуаром. Я думав: “Невдовзі я його впіймаю.” Я помічав якесь місце, і я перебігав на височину, і кидав поглядом все навкруги ось так, придивлявся, чи не побачу я його, дуже уважно прислухався, і спускався, знову прослизав униз. Можна було чути, як тріщать куці далеко попереду мене, коли йшов. Розумієте, тоді він почав стрибати по деревах, щоб я не зміг переслідувати його. Розумієте, він почав хитрувати, застрибнув на дерева і стрибав собі з одного дерева на інше. Він знав, що я неспроможний наздогнати його там. О-о, я подумав: “О-о, хай собі!”

¹²⁰ І я пішов назад через каньон, і я відчув запах ведмедя, старого ведмедя-самця. Я подумав: “Я зараз дістану його, хлопче, це непогано!” Я знову відчув запах, і я пройшов ще трохи далі, і я шукав бодай якогось знаку. Я не міг нічого побачити, розвернувся, і почав спускатися з іншого боку гори. І потім я став помічати, що почав насуватися туман. І я знову відчув запах, він був десь у повітрі. Я сказав: “Ні. Ось, що відбувається, вітер дме ось у цьому напрямку, а я йшов. . . Запах ведмедя я відчув *звідти*, і я все обійшов, і ось вітер дме в іншому напрямку. Отож, мені треба піти туди, де я вперше відчув ведмедя, і почати звідти.”

121 І на зворотному шляху, я оглянув каньон, я побачив, як кущі поворухнулися. І коли я побачив це, прощмигнуло щось темне. Я подумав: “Ось він.” Я зарядив патрона у рушницю, швидко, і завмер. І, коли я це зробив, з’явився великий олень, здоровенний. Я подумав: “Це саме те, що мені потрібно, в будь-якому разі.” Вистрілив у оленя.

122 Я подумав: “Гаразд!” Я не помітив, що було вже щось начебто. . . Якийсь час я обробляв його, поглянув. . . Я обтер свої руки та полагодив свого ножа, сховав його. І я подумав: “Хвала Богові! Дякую Тобі, Господи Ісусе, Ти забезпечив мене на зиму м’ясом. Хвала Богові!” І я взяв свою рушницю. Я подумав: “Назад я піду каньоном ось тут.” Я сказав: “Дивись-но, хлопче, насувається буря. Краще мені забратися звідси та піти туди до Меди та них.” Я сказав: “Мені треба поспішати.”

123 Я вирушив вгору по каньону, розстібнув свою велику червону куртку, і я біг вгору по каньону ось *так*, навколо. Перше, я думав: “О-о, де я звернув?” Вітер страшно підсилювався, дерева хиталися. Я думав: “Де я звернув?” Я йшов далі. Я—я знав, що мені треба було просто до гори Гаррікен. Але якось я зупинився, я весь упрів, я подумав: “В чому справа? Я іду вже півгодини або три чверті години, і я ніяк не можу знайти те місце, де я звернув.” Я поглянув вгору, і ось висить мій олень. Я повернувся на те ж саме місце. Я подумав: “Так, що ж мені робити?”

124 Що ж, я знову пішов. Я думав: “Цього разу мені це вдасться, я просто не зауважив.” Я слідував за кожним рухом повсюди, пильнував. Я продовжував шукати, шукати, шукати. Ті хмари насувалися, я знав, що насувається заметіль, туман опускається, і тоді я почав звертати увагу. Я подумав: “Я пройду ще трошки далі,” — ішов далі, далі, далі, далі, далі, далі. І я подумав: “Так, це дивно, я вже начебто був на цьому місці.” І я подивився, і ось висить мій олень. Розумієте?

125 Ви знаєте, що це в мене було? Індіанці називають це “дорога смерті.” Розумієте, ти ходиш по колу, кружляєш і кружляєш. Авжеж, я думав, що я був занадто досвідченим провідником, щоб загубитися. Розумієте, мені не потрібно було розповідати про ліси, я знав дорогу. Розумієте?

126 І я знову вирушив вперед. Я сказав: “Я не можу зробити цієї помилки.” І я повернувся знову.

127 Я трошки піднявся каньоном, потім налетів вітер. О-о, подумати тільки, повсюди сніг! Майже стемніло. І я розумів, що цієї ночі Меда помре у тих хащах, вона не знала, як подбати про себе. А Біллі було всього-навсього близько чотирьох років, трьох років, ще зовсім малий. І я подумав: “Що вони робитимуть?” Ось, я пройшов далі і я напорвся на

якийсь мох, я подумав: “Я знаходжуся десь на рівнині, та я нічого не бачу, все в тумані.” Тепер я ходив навколо.

128 Зазвичай, я знаходив собі якесь місце та й сидів там, якщо зі мною був хто-небудь. Я сидів собі та перечікував, поки завірюха скінчиться, день чи два, і виходив. Відрізав собі шмат оленятини. . . закидав на спину, та й ішов собі, їв, та забував про це. Але цього не зробиш, і твоя жінка та дитя лежать там у лісах, помираючи. Розумієте?

129 Отож, я почав міркувати: “Що мені робити?” Отже, я пройшов трохи далі. І я подумав: “Зачекай-но. Коли я переходив цією першою долиною, вітер дмухав мені в обличчя, отож, я маю іти ось сюди. Мені потрібно іти ось в цьому напрямку.” І я блукав серед Велетнів, та я не знав, де я знаходився. Я сказав: “О-о!” Я почав нервуватися. І я подумав: “Зачекай-но хвилину, Біллі, ти не заблукав,” — намагався одурити себе. Ти не зможеш обдурити це. Ні, ні. Те внутрішнє сумління каже тобі, що ти неправий.

130 О-о, можна сказати: “О-о, я спасений, я відвідую церкву.” Не переймайся, почекай, доки прийде смерть, і ти знатимеш, що це зовсім інше. Твоє сумління каже тобі. Щось всередині тебе каже тобі, що ти неправий. Розумієш? Ти розумієш, що якщо ти помреш, то ти не зможеш зустрітися зі святим Богом. Як ми бачили Його минулого вечора, навіть святим Анголам потрібно було закривати свої обличчя, щоб стояти перед Ним. Як же ти думаєш встояти, коли ти не перебуваєш під покровом Крові Ісуса Христа?

131 Я подумав: “Та все буде гаразд.” І пішов уперед. І я зауважив якийсь Звук. Тоді я почав нервуватися. І я подумав: “Отож, якщо я не заспокоюся, я вибухну.” Саме це звичайно і трапляється з людиною, яка заблукала — вона в неї виходять з-під контролю нерви в лісі. Потім вона бере рушницю, стріляється; або падає до рову, ламає собі ногу і лежить там, вона там помирає. Отож, я подумав: “Що мені робити?” Отож, я пішов далі.

132 І увесь час ніби чув, як Щось промовляє: “Я — своєчасна Допомога в час скрути.” Та я просто йшов далі.

133 Я подумав: “Зараз, я знаю, що я вже починаю потроху відключатися, мені чується, як якийсь голос говорить до мене.” Я йшов далі. І засвистів: “Ф’ю-ю, ф’ю-ю, ф’ю-ю” — насвистуючи собі, ви розумієте. Я подумав: “Ну, я не заблукав. Ти знаєш, де ти знаходишся, хлопче! Що з тобою таке? Ти не можеш заблукати. Ти—ти занадто вправний мисливець, ти не можеш заблукати.” Самохвальство, ви розумієте, одурити себе цим.

134 Ти не обдуриш це. Ось *тут* всередині є невеличке коліщатко, яке крутиться, кажучи: “Хлопче, ти заблукав, і ти знаєш, що це так. Бачиш, ти заблукав.”

135 Я продовжував йти далі. “О-о, я не заблукав! Зі мною все буде гаразд. Я знайду дорогу звідси.” Все почало виглядати якось не так, вітер затих. Почав падати сніг, дрібний сніжок, ми називаємо це “слабкий сніжок.” А в мене думки: “Та там жінка та дитина! А я . . .” І думаю: “Божечки!”

136 Аж раптом я почув Його знову, промовив: “Я — своєчасна Допомога в час скрути.” І я тоді вже був служителем Євангелії, проповідував просто тут у церкві.

137 Отож, я подумав: “Гаразд, що ж мені робити?” Я зупинився, озирнувся, і все навколо вже було в тумані. Я . . . Це був кінець. Нічого вже не можна було зробити. Я подумав: “О-о, що мені робити?” Я подумав: “Пане, я негідний жити, в мене занадто багато було самовпевненості. Я думаю, що я мисливець, але виявилось, що це не так.”

138 І, брате, я завжди покладався на Нього. Стрільба, я досяг там рекордів. І я рибалка, я невмілий рибалка, та я завжди покладався на Нього. Стрільці, я невірний стрілець, та Він дозволив мені встановити світові рекорди. Бачите? Підстрелив оленя за сімсот-вісімсот ярдів. Підстрелив тридцять п'ять голів дичини, без промаху. Просто почитайте про це де-небудь, якщо хочете. Розумієте? Це не я, це Він. Я покладався на Нього.

Я стояв там, я думаю: “Що мені робити? Що мені робити?”

139 Я продовжував . . . І лунало дедалі гучніше, гучніше: “Я — своєчасна Допомога в час скрути, своєчасна Допомога.”

140 Я подумав: “Чи то не Бог звертається до мене?” Я зняв свого капелюха. В мене був мій робочий капелюх, з червоною хустинкою. Я поклав його додолу. Зняв свою куртку, вона була вогкою. І я поклав свою куртку додолу, притулив свою рушницю до дерева. Я сказав: “Небесний Отче, я збентежений, я чую, що до мене промовляє якийсь голос. Це Ти?” Я сказав: “Господи, я маю зізнатися Тобі, що я ніякий не мисливець. Я ніяк не, я—я не можу знайти дороги. Тобі доведеться допомогти мені. Я негідний життя, і через власні учинки, приїхав сюди і думаю, що я знаю про це занадто багато, щоб коли-небудь заблукати. Ти мені потрібен, Господи. Моя дружина гарна жінка. Моя дитина, мій маленький хлопчик, його мати померла, і вона намагається бути йому матір'ю, і я щойно одружився з нею. І вона тут, дитина, там в лісі, вони обоє помруть цієї ночі. Той вітер, буде десять градусів нижче нуля, і вони не знають, як вижити. Вони помруть вночі. Не дозволь їм померти, Боже. Приведи мене до них, щоб я міг подбати, щоб вони не померли. Я заблукав! Я заблукав, Боже! Я—я не можу знайти дороги. Чи не допоможеш Ти мені, будь ласка? І вибач мені за мою власну самовпевненість! Без Тебе я нічого не можу, Ти мій Провідник. Допоможи мені, Господи.”

141 Я підвівся, і я сказав: “Амінь.” Підняв свого носовичка, свою куртку, підняв її; надів свого капелюха, підняв свою рушницю. Я сказав: “А зараз визначу для себе найліпший напрямок, такий, який здасться мені найкращим, та йтиму тільки в одному напрямку, бо оче кружляю та не збагну, де саме. Але я піду тим шляхом, який Ти мені вкажеш, Господь Бог, мій Провідник.”

142 Я пішов в *оцьому* напрямку. Я сказав: “Ось він, і я маю змусити себе повірити в це. Я піду в *цьому* напрямку. Я піду просто в *цьому* напрямку. Я не ухилятимуся, я піду в *цьому* напрямку. Я знаю, що я правий. Я піду в *цьому* напрямку.” Якби я йшов тією дорогою, то я дійшов би аж до Канади. Розумієте?

143 Саме тоді я відчув, як Щось торкнулося мого плеча, немовби рука, немовби людська рука, і я рвучко озирнувся поглянути. Там нікого не було. Я подумав: “Що це?” Ось переді мною лежить Біблія. Бог, мій Провідник та Суддя, стоїть тут. Я поглянув просто вгору. І якраз в *цьому* напрямку, той туман якраз розсіявся, що я зміг побачити вежу на верхівці гори Гаррікен. Йшов просто в інший бік від неї, зі всіма своїми мисливськими здібностями, я віддалявся від неї, тоді вже настав пізній вечір. Я швидко повернувся та попростував ось *сюди*. Торкнувся шанобливо капелюха та підніс угору руки, я сказав: “Веди мене туди, Боже, Ти мій Провідник.”

144 Я пішов. Мені потрібно було пройти просто до круч, ставало все пізніше. Потім стемніло. Переді мною стрибали олені та інше. Я не міг думати ні про що, крім як триматися одного шляху, просто до цієї гори.

145 І я знав, що коли дійти до тієї вежі, ми з містером Дентоном. . . Я допомагав прокладати кабель тієї весни. Ми тягнули телефонний дріт від гори Гаррікен, аж донизу, на три з половиною або чотири милі, просто до табору. І туди вела невеличка стежка, але, засніжено, стежку знайти неможливо. Розумієте? І дув вітер, та інше, було темно, та заметіль, та, ось, неможливо було визначити, де ти. І єдине, що спало мені на думку після того, як вже стемніло, і я не знав. . . Я знав, що треба йти одним шляхом, і просто до гори. Тому що мені треба було піднятися на гору, а вежа стояла якраз на верхівці гори, і, щоб дістатися туди, мені треба було подолати приблизно шість миль. Лишень уявіть, цей туман розійшовся, шість миль, лише одне прояснення, таке, що я зміг побачити її!

146 І потім я—я взяв свою рушницю в *цю* руку, і тримав *оцю* піднесеною вгору, бо десь на такій висоті я кріпив цей—цей дріт на дерева, коли тягнули вниз, телефонний дріт до хатинки, щоб він міг розмовляти зі своєю жінкою, і ще телефонувати звідти, з гір. І я збирався допомогти йому

прокласти це тієї осені. І я тримав свою руку піднятою ось так, зі словами: “О Боже, допоможи мені торкнутися цього дроту.” Йшов, і моя рука заболіла, втомилася, що я ледве тримав її, і мені довелося опустити її. Та я перекинув рушницю та взяв її в ту; відступив на кілька кроків назад, щоб бути певним, що я не проминув його, потім підняв свою руку, почав іти, іти. Ставало пізно, темно, вітер дув. О-о, я хапався за якесь віття, я казав: “Ось він! Ні, то не він.” О-о, буває таке. . . Не припустися почути якийсь непевний звук.

¹⁴⁷ Незабаром, коли я вже майже був готовий здатися, моя рука на чогось торкнулася. О-о, подумати тільки! Я знайшовся, коли я загубився. Я ухопився за той дріт. Я впустив додолу свою рушницю, зняв з голови свого капелюха і став там. Я промовив: “О Боже, що то за відчуття — збагнути, де ти, коли коли геть був заблукав.” Я сказав: “Просто далі аж до кінця цього дроту, я в жодному разі не відпущу його. Я триматимуся за цей дріт. Він приведе мене просто туди, де знаходитесь те, що мені на цій землі дорожче за все, просто туди вниз. Моя дружина та дитина, у розпачі, не знають, де я, не знають, як розпалити вогонь, не знають, що робити, і вітри дують, та віття ламається та падає з дерев.” Я не наслідуювався відпустити той дріт. Я тримався за той дріт, поки він не привів мене просто туди, де було все те, що є для мене дорогим на цій землі.

¹⁴⁸ То був жахливий випадок, та чудовий випадок — знайти шлях, як вибратися, але це ще далеко не все. Колись я був загублений у гріху. Я блукав від церкви до церкви, намагаючись знайти Щось. Я подався до Адвентистів сьомого дня, вони сказали мені: “Додержуй суботи, не їж м'ясо.” Я пішов до баптистської церкви, Першої баптистської церкви, він сказав: “Просто підніміся та скажи їм, що ти віриш, що Ісус Христос є Сином Божим, і я охрищу тебе, ось і все.” Це іще зовсім не все. Та одного дня, в невеличкому вугільному сараї, я підняв свої руки вгору, я ухопився за Щось, або, краще мені сказати, Щось ухопило мене. То був рятувальний Трос, Провідник. І Він допровадив мене неушкоджено аж досюди, я не збираюся відпускати свою руку від того Дроту. Своїми руками я тримаюся за Нього. Нехай там віровчення, деномінації роблять все що захочуть, я тримаюся за Провідника. Бо все, що на землі, та все, що на Небі, що взагалі коли-небудь для мене було дорогоцінним, перебуває при кінці цього Тросу. Він безпечно провів мене аж досюди, я покладатимуся на Нього й решту шляху. “Коли Він, Святий Дух прийде, Він допровадить вас та вестиме вас до цілої. . .”

¹⁴⁹ Друзі, Він привів мене аж досюди, де я знаходжуся зараз. Він зробив мене тим, чим я є зараз. Я можу з задоволенням представити Його вам. Це єдиний Провідник, про якого я

щось знаю, бо тут на землі, чи Там вгорі. Він мій Провідник, коли я йду на полювання. Він мій Провідник, коли я йду рибалити. Він мій Провідник, коли я розмовляю з кимось. Він мій Провідник, коли я проповідую. Він мій Провідник, коли я сплю.

¹⁵⁰ І коли я прийду до смерті, Він стоятиме там біля річки, Він переведе мене цим шляхом. “Я не боятимуся лиха, бо Ти зі мною. Твоє жезло і Твій посох, вони виправлятимуть мене та переведуть через річку”.

Помолимося.

¹⁵¹ Небесний Отче, я дуже вдячний за цього Провідника, за Того, Хто провадить мене. О-о, іноді, Отче, мені не чутно Його голосу поруч зі мною, я лякаюся. Я хочу, щоб Він був поруч зі мною, бо я не знаю, якого часу я перетинатиму цю річку. Я хочу, щоб Він був поруч зі мною. В жодному разі не залишай мене, Господи. Я не можу говорити, я не можу проповідувати, я не можу полювати в лісах, я не можу рибалити на березі, я не можу керувати своєю автомашиною, без Тебе я нічого не можу робити. Ти мій Провідник. З якою радістю я розповідаю цій громаді цього вечора, як Ти провадив був мене у всьому цьому, як Ти привів був мене!

¹⁵² Нещодавно згадував, та декілька днів тому, коли стояв на вулиці, і через хибні учинки моєї родини ніхто не хотів розмовляти зі мною. А я хотів мати приятелів. А від мене усі відверталися. Казали: “Його тато самогонник.” І, Господи, бачив, що ніхто не хотів зі мною розмовляти. Та я любив людей. Але одного дня, коли я ухопився за той Дріт! Тепер я думаю, Господи, я маю зникнути та податися собі в дику місцевість, щоб трошки відпочити. Через що це відбулося? Аж ніяк не через особистість, не через освіту; в мене нічого такого нема. Але це був Ти, Господи. Ти, Господи. Ти дав мені поцілити в десятку, ти дозволив мені впіймати велику рибу, бо Ти знав, що я хотів зробити це. Ти дав мені батьків та матерів. Ти дав мені братів та сестер. Ти дав мені здоров'я. Ти дав мені дружину. Ти дав мені родину. Ти мій Провідник, Господи. Дозволь мені триматися за Твою руку, в жодному разі не дозволь мені відпустити. Якщо одна рука втомиється, я просто переминю руку. Допоможи мені, Господи.

¹⁵³ І тепер, нехай кожен тут візьметься за той самий рятувальний Трос, Господи, за Святого Духа, який є наше Життя, Життєдавчий запас. І нехай Він провадить нас всіх до того щасливого Краю там, де вже минеться важка життєва праця, і нашу роботу на землі вже буде завершено, і там тоді вже більше не буде старого віку, не буде слабих людей, не буде виснажливих ночей, не буде плачу та молитов, не буде покликів до віттаря, але ми будемо там вічно юними, більше не буде хвороб та скорбот. Там не буде більше гріха, і ми

житимемо у праведності Божій у всіх майбутніх століттях, у безперервній Вічності. Даруй це, Отче.

¹⁵⁴ І тепер, Отче, якщо тут сьогодні є ті, хто ніколи не тримався за цей рятувальний Трос, нехай вони знайдуть Його просто зараз. І нехай Святий Дух, Який провадив . . . І я можу сказати від всього серця, зі своєю рукою на Твоєму Слові, Він завжди був правий. Я багато помилявся. Але Він правий. Нехай Він залишиться зі мною, Господи. Нехай я залишуся з Ним. І нехай інші тут, хто сьогодні не знає Його, нехай вони візьмуться за Його незмінну руку, щоб їх могло бути проваджено.

¹⁵⁵ І колись ми підійдемо до річки. Того ранку буде туман. Буде ревіти стародавнє море, стародавній Йордан, шалені хвилі, смерть, яка видушує з нас життя геть. Але, Боже, я—я не боюся. Я все це давно полагодив. Я просто хочу зняти шолома, як вояк, повернутися, озирнутися на стежку, щоб побачити, куди привів мене той Дріт. Подивитися якою дикою місцевістю я йшов, усі місця з колючими кущами, та кожную купу каміння, об яку я стукався, але тримався за Дрота. Як Ти сказав, поет сказав:

Хто крізь води, хто крізь потік,
Хто крізь важкі випробування, але всі крізь
Кров.

І я хочу взяти *Його*, старого Меча, який оберігав мене всю дорогу, і вкласти Його знову в Його піхви, зі словами: “Отче, пошлі човна цього ранку, я повертаюся Додому.” Ти будеш там, Господи. Ти обіцяв це. Ти не зрадиш.

¹⁵⁶ Благослови кожного, хто сьогодні тут. І якщо вони не знають, як триматися за цього Дрота, і ніколи не торкалися Його, нехай святі руки піднімуться зараз, прагнучі руки, бажанчі руки, і торкнуться цього рятувального Тросу, який вестиме їх до бажання їхнього серця, досконалого миру та задоволення, спокою в Христі.

¹⁵⁷ Зі схиленими головами, чи будуть тут руки, які піднімуться вгору та скажуть: “Нехай то буду я. Тримай мене за руку”? О-о, благословить вас Бог.

Коли морок вкриє путь, мій Господь, ближче
будь,
Коли смерть тіло взяти прийде,
У останньої межі
Мене за руку візьми,
Мій Господь, мене далі Ти веди.

¹⁵⁸ Чи підніме хто-небудь іще свою руку, скаже: “Господи, я хочу сьогодні відчутти дотик рятувального Тросу. Я хочу відчутти, що Христос простив мені мої гріхи, і я віднині хочу бути новим створінням”? Нехай Бог благословить вас. Чи скаже ще хтось: “Дозволь мені торкнутися Тебе,

Господи. Дозволь мені залишити себе”? Благословить вас Бог, сестро. “Дозволь мені забути себе та знайти це, Господи, в Тобі.” Благословить вас Бог. І благословить Бог вас. Ось, як треба. “Дай мені залишити себе, Господи. Дай мені забути.” Благословить вас Бог, брате. “Дозволь мені...” Благословить вас Бог, сестро. “Дозволь мені просто залишити всі свої знання.” Благословить вас Бог, сестро. Не покладайтеся на штучні людські схеми. Ідіть за Провідником, Він допровадить вас до цілої Правди. “Веди мене, Господи Ісусе, веди мене.” Благословить вас Бог, отам позаду. О-о, там піднято так багато рук, прагнуть спасіння. Зараз, доки ми. . .

¹⁵⁹ Вівтар тут, неможливо викликати до вівтаря, бо люди сидять тут усюди. Але Він якраз тут. А ви самі добре знаєте, що, коли підносили руку, щось сталося у вашому серці. Ісус казав: “Той, хто слухає Мої Слова та вірить в Того, Хто послав Мене, має вічне Життя.” Ви саме це маєте на увазі? Тоді ось там басейн, повний води. Часу для хрищення вистачить. Помолимось.

¹⁶⁰ Наш Небесний Отче, оце невеличке переривчасте Послання цього вечора, хрипким голосом, Святий Дух, очевидно, вирушив. Він вирушив туди, де Він визначив, і там є багато хто, Господи, щось п’ятнадцять або двадцять підняли свої руки, що їм потрібен Провідник. Вони усвідомлюють, що вони намагалися одурити себе. Вони намагалися говорити: “Зі мною все гаразд,” — але там далеко в глибині вони знають, що це не так. І вони бажують відчути Тебе, Господи. Вони бажують Провідника. Вони хочуть поставити підписа. Занадто багато не буде ніколи. Вони хочуть зголоситися піти цим шляхом. Вони не знають, як дістатися туди. Ніхто не знає, як привести їх туди, лише Ти Сам. Вони приходять по Провідника, якого передбачив Бог, по Святого Духа. Вони піднесли руки.

¹⁶¹ О Дух Святий та Провідник, злинь на них. Пробач кожен гріх. Вибач їхні беззаконня. Прийми їх сьогодні до Тіла Христового, щоб вони могли відчути потік Божого струму в цьому Дроті, який приведе їх туди до Йордану, і через Йордан до обіцяного Краю. Нехай вони твердо йдуть просто за Словом. У Слові сказано: “Покайтеся, і потім охрестіться в Ім’я Ісуса Христа.” Нехай вони не намагаються зробити це якимось іншим способом. Нехай вони йдуть просто за Словом, бо Він є Той, Хто вестиме. Це—це і є ті сходинки, якими потрібно підійматися, аж доки ми не ухопимось за Провідника. Подаруй це, Господи. Нехай вони будуть Твоїми. Вони зараз у Твоїх руках, як трофеї, ніхто не може вихопити їх. Я вірю, що Ти приймеш їх, як спасений народ. Я вірю, що вони підняли свої руки, вони не могли б зробити цього самі,

коли тільки Щось не промовило б до них. Це був Ти, Святий Дух та Провідник.

¹⁶² Вони бачать, як наближається та година, імла покриває землю, великі вірочення та—та все інше об'єднуються разом, церкви об'єднуються, сходяться разом. І, о Боже, як вони вже намагаються говорити: “Всі, в кого якісь дивацтва, вони повинні будуть виїхати звідси та відправитися на Аляску.” І все те, чим вони погрожують, це для нас не новина, цей чудовий Провідник виявив нам це на стежці Слова. Ми якраз ось проходимо через цю ділянку Його.

¹⁶³ Отче, Боже, Ти говорив сьогодні до них, і я віддаю їх зараз Тобі як трофеї Слова. В Ім'я Ісуса.

¹⁶⁴ Зараз, Отче, тут на столі, лежать носовички, це для хворих, якась хвора дитина, можливо, якась мати, якась сестра, якийсь брат, навіть невеличкі шпильки приколоти на них. І я тримаю їх зараз поруч із собою. І в Біблії подано, що вони знімали з Павлового тіла хустинки та пояси, і хворих людей було уздоровлено, нечисті духи виходили з людей геть. І ось ми усвідомлюємо, Господи, що Павло був людиною, він був просто людиною. Але то було помазання Святого Духа, яке перебувало на ньому, яке благословляло хустинки, і віра, яка була в людей, що він був Твоїм апостолом. Отож, Павла з нами вже нема, але Провідник є, Він досі тут. І, Боже, я благаю, щоб Ти поблагословив ці хустиночки, і нехай Провідник провадить їх до того місця, тієї цілковитої віддачі.

¹⁶⁵ Нам сказано знову, що коли Ізраїль йшов за своїм Провідником, і вони підійшли до Йордану, (точніше) до Червоного моря. Якраз коли вони виконували завдання сталася перешкода, і Провідник привів їх туди. Що? Щоб виявити Свою славу. І коли всі надії відійшли, тоді Бог поглянув крізь той Полум'яний Стовп, і навіть стародавнє мертве море злякалося та відкотилося, і там утворився шлях Ізраїлеві перейти до обіцяного краю.

¹⁶⁶ Господи, Ти насправді досі є той самий Бог. Ці люди, можливо, християни, можливо, вони сумлінно виконують своє завдання, але опинилися загнаними в куток, куди хвороба загнала їх. Подивись зараз крізь Кров Ісуса, щоб диявол злякався, він відступив, а Твої діти перейдуть до обіцянки міцного здоров'я. Подаруй це, Отче. Я надсилаю їх від мого тіла до їхнього, в Ім'я Ісуса Христа.

¹⁶⁷ Я підношу цю громаду перед Тебе, вірою я беру їх просто до славного вівтаря Божого там на Небі. Бо кожне бажання хвороби, все, що в них недобре, все, що десь в їхньому житті негарне, Боже, очисти їх, зроби їх Твоїми. Уздоров їх, Отче. І нехай Сила, яка підняла Ісуса з могили, оживить їхні смертні тіла та зробить їх новими створіннями в Христі. Дай їм міцне здоров'я та силу, щоб служити Тобі.

168 Згадай, також, й про мене, о Господи. Я Твій слуга. Допоможи мені, який стоїть у молитовній потребі. І я благаю, щоб Святий Дух провадив мене та застосовував мене, та вів мене аж до того дня, коли я побачу Ісуса Христа обличчям до обличчя при Його славетному Приході, коли ми зустрінемо Його у повітрі за Підхоплення. В Ім'я Христа ми прохаємо це. Амінь.

Люблю Його... (А ти?)
Він бо перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На Голгофі.

169 Отож, якщо ви не любите один одного, кого ви бачите, як же ви любитимете Того, Кого ви не бачили? Тепер, коли ми співатимемо *Люблю Його*, давайте зі щирістю потиснемо у любові руку нашому сусідові.

Люблю Його, . . .

Хай Бог благословиться тебе...?...Хай Бог благословить тебе...?...Благословить тебе Бог, брате Невілліе...?...Еге ж. Хай Бог благословить тебе...?...

На Голгофі.

Піднесемо свої руки до Нього.

Люблю Його, люблю Його
Він бо перший полюбив мене
І викупив спасіння
На Голгофі.

170 Як добру пісню, хочете послухати таку? Я так розумію, що в нас тут присутній один пісенний керівник-свангелист з Індіанополісу. Мені здається, він співає у Скинії Кедла. Це так? Гаразд, добродію. Це його служіння в Скинії Кедла. Хто пам'ятає Е. Говарда Кедла? Оце так! Божий спокій його дорогій душі. Ранковий жайворонок, жінка, спів якої я любив слухати понад усе, аніж будь-чий в своєму житті, то була міссіс Кедл, співала: "Перш ніж вийти зі своєї кімнати вранці, чи подумав ти помолитися в Ім'я Христа, нашого Спасителя, щоб Він був сьогодні твоїм Захисником?"

171 Якраз навпроти по вулиці, одного ранку, у невеличкій старій двокімнатній хатинці, я піднявся, збирався піти та розпалити вогонь. Піч не хотіла розпалюватися. Та я намагався розпалити її, а вітер дмухнув, і дим струмом пішов мені в обличчя. І було холодно, і я майже замерз. І підлога геть промерзла, а я босий, намагаючися розпалити цю невеличку стару цинкову піч, з невеличкою трубою на ній. І я щойно... Ми з Медою нещодавно одружилися. І я намагався, старі дрова були вогкими та не розпалювалися, і я сидів там, я думав: "Та що ж це таке! Ще раз спробую." Потрібно було йти на роботу, а я *отак* розпалював цю стару

під. І я дотягнувся та ввімкнув радіо, і вона почала співати: “Перш ніж вийти зі своєї кімнати вранці, чи подумав ти помолитися, — я просто так і впав на підлогу, — в Ім’я Христа, нашого Спасителя, щоб Він був сьогодні твоїм Захисником?” О-о, як мені подобається слухати цю жінку!

¹⁷² Коли я одного дня перетну річку, я вірю, що я почую міссіс Кедл, перебуваючи там. Знаєте, я завжди призначав на зустріч. На цьому боці річки, там знаходиться вічнозелене Дерево, ви знаєте, Дерево Життя, а на іншому боці річки, Ангольський хор співає день і ніч, бо там взагалі нема ночі, співає увесь день, розумієте. Я знайду собі місце та просто присяду собі та послухаю його. Я вірю, що почую, як міссіс Кедл співає там.

¹⁷³ Благословить Бог нашого брата. Забув, як його звати. Як-як, брате? [Брат каже: “Нед Вудмен”.—Ред.] Брат Нед Вулмен зараз співатиме для вас. Брат Вулмен, радий, що ви сьогодні тут з нами. [Брат Вулмен виконує пісню *Каплиця мого серця*—Ред.]

ПРОВІДНИК UKR62-1014E
(A Guide)

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою неділю ввечері 14 жовтня 1962 року у Скинї Брангама в місті Джефферсонвілл, штат Індіана, США, була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org